

Pavasario Šventės - Velykos Teatneša Džiaugsmo Visiem!

Vydūno "Prabočių Šešeliai" Ir Velykų Šventės Prasmė

Velykos Sustiprina Ryšius
Su Tolesne Mūsų Tautos
Praetimi

Zinomas lietuvių rašytojas ir filosofas, savo veikale "Prabočių Šešeliai", patiekė savotišką interpretaciją Velykų šventės. Kai daugelis kitų skaito Velykas arba Kristaus prisikėlimo šventę, arba gamtos pabudimo šventę, Vydūnui gi Velykos yra "Atgimimo" diena pačioje savo tautoje, prisiartinimas prie saviškiu ir "atsigavimas tikros esybės". Kodėl jis užsimojo suteikti dabartinėms šventėms toki aiškumą? Priežastis glūdi štai kame.

Vydūnas matė savo akimis ir suprato, kaip svetimieji, po vienu ar kitokia priedanga, naikino mūsų tautą, pradėjo dvasiniai, pasikau ir fiziškai.

Vydūnas pašventė veik visą gyvenimą sustiprinimui pagrindu, ant kuriu turėtų remtis lietuviu tauta. Jis žinojo, jog kai mynai per šimtmečius grovė ir ardė dvasinį lietuviu stiprumą, nukertant ju ryšius su savo praeitimi ir paniekinant visa tai, ka jie patys yra sukure, ka serbė ir prie ko buvo prisiriše. Vietoj to visko, jie bruko savo kultūra, kalba, tikėjima ir papročius. Pačiu lietuviu neato daira ir nesugriebimas į laiką, vos vos neužsibaigė žlūtemu mūsų tautos istorinėje arenoje.

Stodamas i Lietuvos galvini- mo darba, Vydūnas panaudojo tam tikslui ir Velykas. Kas turi jose ateimti, pražvėdėti nauja gvyvbe? Kokiu gi prisikėl- mu mes turėtumėm džiautiesi? Ne kieno kito, tik lietuviu tautos! Ir jis tą nubrėžia sekant- čiai:

Tatai šventą, šventą ugnis,
Tatp tad atgvja Lietuva,
Ir išvauduoiama tauta.
Tikra čia prabočiu tvirtvė,
Nebe šešeliai, tikrenybė...

Tautos gvyvbe Vydūnas prilygino "Amžinai Ugniai", kuria taip garbino mūsų prabo- čiai. Toji ugnis simbolizavo

Vieversis - Ankstyvas Pavasario Sveikintojas.

Anksti pavasari, tik ka sutirpus pakilesnėse lauku vieto- se sniegui, vieversėlis sugriža i šiltu kraštu ir, pakiles i oro aukštlybes, pradeda giedoti savo linksma dainele. Jam vi- sur patogu, kur tik yra dirbam- lai laukai ir dirvoni.

Vieversėlio plunksnu spalva žemėta ir tai pritaikyta gyve- namosios vietos aplinkybėms, kad jaisi sunku pastebėti ar- muose. Jis sugeba labai vikriai bėgioti žeme. Jo kojos trumpos ir stiprios. Minta visa tu, ka tiktai randa arimuose: jaunais želmenimis, grūdais, mažučiais vabzdžiais. Gužta sukasi nedi- deliuose dirvos įdubimuose, prisineša tenai šiaudeliu ir vi- sokiu stiebėliu, paskui išsikloja pūkais ir plaukais. Vaiku išpe- ri dvi, tris kartas vasaroje.

Sulaukęs rudens, vieversėlis drauge su kitais paukščiais išskrenda i šiltesnius kraštus.

Vieversis yra vienas mėgia- miausių paukšteliu, kurio ank- styvo rvyto žiesmė džiugindavo išėjusį i laukus lietuviu artoja.

šviesa, grožybė ir "gyvosios meilės saulė". Šiuose etniuose principuose Vydūnas matė tau- tos stiprumą ir jos laisvę. Jis skleidė juos savo kūrinuose ir žodžiais, jis kėlė lietuviuose pasididžiavimą savo "prabočių išmintimi" ir visu tuom, kas gali suteikti tautai vidurinį at- sparamą.

Taigi ir Velykų šventės Vy- dūnas panaudojo šiai savo mi- sijai. Atgimimas, kuris įvyksta pavasario metu, turi būti suri- štas su tuom, kas "tvirtina mū- su gyvenimą" ir užgrūdina lietuviu valia ginti savo kultū- rinį, tautinį ir politinį savisto- vumą.

Gal būt tai yra truputį vien- pasiškias Pavasario švenčių su- pratimas, bet Vydūnas, maty- damas sunkia savo tautos pa- dėti ir pavoju, kuris apsupa ją, pašventė viska jos gelbėjimui ir užtikrinimui šviesesnės atei- ties. — Alfa.

PAVASARIO DAINA

Tau vienam aš galiu pasakyti,
Ka dainuoja pavasario naktys,
Ir širdis ko pragysta paukštyte,
Rožių krūmai kai pradeda degti.

Zodžių, skubančių lėkti pavėjui.
Nei mažoj širdyje išlaikyti
Tiek daug saulės, sapnų tiek ir
veju.

Tasyk gimsta daina svajingoji,
Tau smuiku širdyje nuaidėjus.
Ja pavasario naktys dainuoja,
Zvaigždės, rožės ir glostanties
vėjas.

Dviejų Bilionų Kreditai Naujiems Keliam Statyti

Senatas patvirtino įstatymą, pagal kurį per dviejus metus bus skiriama po bilioną dole- riu naujiems didiesiems ke- liams statyti. Kongresas šiemis tikslams buvo sutikęs skirti \$250 milionu mažiau.

Balsavimas rodė 44-37 san- tvki. Pagal šį įstatyma 19 di- džiuju valstiju iš tų kreditu eaus didesnes sumas.

Priima i Darba Tiktai Virš 65 Metu Amžiaus

Londonas. — Anglijoje dabar išbandoma naujos rūšies dirb- tuvės, kuriose priimama i dar- ba tik tie, kurie peržengė 65 metus. Šio plano vykintojai nesitiki pelno iš tu darbininku. Jiems rūpi suteikti šiek tiek uždarbio senukams ir tuom pat svkiu apsaugoti juos nuo slė- giančios vienatvės ir nuobodu- mo.

Kvotiniai Būsimiems Balsuotojams

Kai kilo Amerikoje sumany- mas sumažinti balsuotoju am- žiu iki 18 metų, tai buvo da- romi to amžiaus jaunimui egz- aminai politiniais klausimais. Pasirodė, kad tuose klausimuose jie parodė daugiau suvati- mo, negu daugelis vyresnio amžiaus balsuotoju.

Geruoju galima daugiau lai- mėti.

Daugelis Moterų Lietuvoje Slapstosi Vengdamos Susituokti su Maskoliais

Gelbėdamos Nuo Prievartavi- mo Moterys Atlieka Fiktyviškas Vedybas

Aplinkiniai kelias gautomis iš okup. Lietuvos žinomis, bol- ševiku režimas stropiai vykina anksčiau paskelbtą dekretą, kad visos lietuvių moterys, kurių vyrų pabėgo nuo sovietiškos invazijos ir dabar gyvena už- sienyje, apšvestu su kitais, ypatingai maskoliais. Dažnai pasitaiko taip, jog partijos agen- tai, nužiūrėję šeimą, kurioje nėra galvos, tai yra vyro ir tė- vo, atsiunčia ten ruskeli, per- skaito vedybu aktą ir dalykas baigtas.

Koks gali būti gyvenimas šeimoje, pasėkoje tokių vedy- bu, sunkoka yra išvaizduoti. Dažnai pasitaiko, jog moteriš- kė, pasiėmusi savo vaikus, arba pati viena, pabėgą i kitas vietoves arba miestukus ir ten slapstosi tarpe saviškiu, kol jos nepagauna.

"Palinksiminimai Name- lių" Velykų Šventėse

Kaikuriose Lietuvoje dalyse, ypatingai Dzūkijoje, buvo į- prasta pirma Velykų dieną "laluoti" arba linksminti kai- mynų dainomis ir muzika. Tam tikslui kaimuose susida- rydavo būrelis jaunų vyrų, kurie keliaudavo nuo vieno ūkininko prie kito "linksmin- dami namelius."

Už tokį koncerta, žinoma, turėdavo atmokėti kiaušiniiais, ragaišio riekėmis, alum arba net degtine. Kurie nieko ne- duodavo, tai tiems iškrėsdavo visokių šposu — atvoliodavo rasta prie durų, išgraudavo malkų eile. O dažnai net ir taip pagrasindavo:

"Kad tu, gaspadinė nesulauk- tum nei vieno kiaušinio, kad tavo vištos akmenis, o ne kiau- šinuis dėtū" ir pan.
Jei kieme yra mergina, tai klajūnai giedoriai užtraukia tikrai gražia daina, kurioje iš- giriama mergaitės grožis. Iš- mintis ir kam tį gali atitekti.
Aišku, po tokiu komplimen- tu, šeimynininkai nepašykštėja ir geresnių dovanų.

Kaikurios moterys, norėda- mos išvengti priverstinu vedy- bu, kilnojasi iš vienos vietos i kita ir tuomi laikinai išsigel- bėja.

Ne geresnėje padėtyje yra ir tie lietuviai vyrai, kurie gauna įsakymą apsivesti su palikto- mis žmonomis. Jie irgi kratosi ir prasišalina i kitas apylin- kes. Bet tuomet i jų vietas atsiunčiami maskoliai, da- ugiausiai demobilizuoti raudon- armiečiai. Išsigelbėjimui nuo tokių išprievartavimu, moteriš- kės susitaria su kokiu lietuviu vyru ir pereina per jungtviu formalumą, bet tuomi viskas užsibaigia. Vienas ir antras vėliau pasisako, jog negali su- gyventi ir turi persikirti.

Amerikiečių Pasiruošimai Atremti Raudonų Agresiją

Iki 1960 metų Amerika tikisi užbaigti Rusijos apsupima ba- zėmis, iš kuriu bus galima sūs- ti i Rusijos gilumas atomines ir hidrogenines bombas. Bazės bus baigtos Ispanijoje, Maroke, Pakistane, Libijoje, Azorų salo- se, Newfoundlandė, Islandijoje, Bermudoj ir Pacifiko salose.

Vienoj akimirkoj galės būti užbombarduota iš visų pusių kartu.

Jungtinių Valstijų Karo Bazės Airijoje

Amerikos vvriausybė netru- kus pradės derybas su Airija apie isteigima toje šalyje ka- rinu baziu. Amerika Airijai pasiūlys tokias išlygas, kaip kad yra suteikusi Ispanijai.

Su kanape išaugo, o su a- guona paseno.

RAGINA PASKLEISTI DAUGIAU ŽINIŲ APIE LIETUVOS PADĖTĮ

Daugelis Amerikiečių Dar Neturi Nuovokos Apie Mūsų Tėvų Kraštą

Šiuo metu esančios Dėdės Samo karo tarnyboje, seržantas T. S. Thurston-Turksis, prisiantę šį San Francisco, Calif. anglų kalba straipsnį, kuriame jis ap- gailestauja kad Lietuvos ir lie- tuviu vardas labai mažai žino- ma Pacifiko pakrantėse. Toliau jis sako:

"I am doing my part by keeping the English people informed that the Lithuanian nation was a great nation in the past and played very important part in the history of the central Europe. The people here in California know very little about Lithuanian nation. As a matter of fact the name of Lithuania sounds strange to them when one mentions it."

"It is deplorable that we, the Lithuanians, don't have a popu- lar history of Lithuania, with illustrations and maps, in the English language. This would greatly help our cause as well as Lithuania's."

Apie čia iškeltus klausimus, ištikro, reikėtų giliau pagalvo- ti ir imtis platesniu žygiu su- pažindinimui amerikiečių su dabartine Lietuvos tragedija ir su pačia lietuviu tautos praei- timi.

Sovietai Yra Užsimoję Sukurti Sibiro Ukrainą

Pagal Kremlius viešpačiu planą, Sibire ir Kazakstane iš- dirvonų norima padaryti 38 milionus dirbamos žemės. Tos žemės turėtų užvaduoti Ukra- ina, kuri iki šiol buvo Rusijos aruodu.

Yra ir karinis išskaičivimas Sibire ir Kazakstane plėšti dir- vonus, nes karo atveju Ukra- ina greitai atsimestų nuo Rusi- jos.

Nauja Bičių Rūšis

Vienas vokiečių bitininkas veisia nauja bičių veislę. Nau- ios bitės bent tris sykius dau- giau medaus prinėš, negu da- bartinės.

Pavasario Šventės Buvo Skiriamos Atgimstančios Gamtos Pasveikinimui

Saulės Garbinimas Buvo Surištas su Pavasario Švente

Velykų arba Pavasario šven- tės senesniais laikais buvo ski- riamos pasveikinimui atgim- stančios gamtos ir skaisčiau ir meiliau šviečiančios saulutės. Užsibaigus ligokai žiemai, pra- dėjus pūsti šiltesniam vėjaliui, pralaukuose bei pievose pasirei- škiant naujai gvyvbei, grįžtant paukšteliams iš tolimų kraštu ir įsivyraujant pavasario nu- atakai, pralinksmeja ir žmonės. Jie džiaugiasi susilaukę naujo, gražaus laikotarpio, kuriame galės pradėti apdirbinėti lau- kus, išvartyti galvijus i pievas ir pasiruošti vasaros derliui.

Pavasario atėjimas buvo svar- bus įvykis mūsų protėviu gy- venime. Ju būvis, ju laimė priklausė nuo žemės derlingu- mo, nuo šildančios saulutės, nuo tinkamo oro. Saulė jiems atrodė it kokia motulė maitin- toja ir gvyvybės šaltinis. Jos prisiartinimas ir gausnis spin- dulėliu paskleidimas žemės pa- viršiuje žavėjo ir džiugino kiek- vieną. O tokiose momentuose gimdavo linksmi, iškilminga nuotauka ir Pavasario Šventė.

Senoviško saulės garbinimo liekanų dar galime užtikti liau- diės dainose. Pavzdžiui, vieno- je jų sākoma: "Mėnuo-tėvelis daleje atskirs, saulė motinėle kraitėli sukraus..." Kita, ku- piškėnu, daina dar vaizdžiau nupiešia saulės artimuma su kasdieniniu kaimiečių gyveni- mu:

Atvažiuok, Saulele,
Su pvrageiliais,
Nuvaikyk debesėlius
Su botageiliais...

Galime spėti, jog ir mūsų protėviu tikėjimas prasidėjo nuo Saulės šlovinimo, kaipo di- džiausios vradėjos. Jai buvo skirta "Amžinoji Ugnis" su puošniais aukurais, jai buvo kuriami laužai ir jai buvo ski- riamos visos didžiosios šventės. Vyriausias arijonu dievas Aeni, orėičiausia gavo savo vardą nuo lietuviško žodžio "ugnis." To dievo garbinimas jungėsi su Saule, šviesa ir uenimi. Zmo- nija iš senu laiku žiūrėjo i Sau- lę kaipo i vvriausia likimo lė- mėją ir gvyvybės šaltinį.

Sios kelios pastabos gal būt pagelbės šiek tiek suprasti ko- dėl pačios Velykos arba Pava- sario šventės turėjo tokios gi- losios prasmės mūsų protėviams. Vienas atvykęs iš kito krašto misionierius nusiskundė, jog Zemačiai dar ir 16-tam šim- tely nepaliauja skaitę Saule savo dievaite ir globėja. Jie, girdi, slapta jai meldžiasi ir neša aukas i tas vietas, kur yra buvusios šventovės.

Iš tos praeties laikais sukur-

tos didžiulės ir puošnios Pava- sario švenčių dramos ne viskas užtemo arba išnyko. Kaikurios pažiūros i tas šventes pasikei- tė, igyjo skirtingos prasmės, bet pamatiniai jos kaip buvo, taip ir pasilieka gamtos prisi- kėlimo simbolis.

Mes, kaip ir mūsų protėviai, džiaugiamės šiltesnėmis ir gra- žesnėmis dienomis; mūsų akis žavėja besipuošančia žaliu- nytais gamta, paukšteliu čiuibe- sys, pražydičios gelės, apsi- dengę lapais medžiai, šypsojan- ti saulutė ir daug daug kitų pavasariu reiškinu.

Kaip nebūtų žmogus apkrau- tas kasdieniniais rūpesniais, o kartais net ir vargais, pažvel- gęs i malonia, atgimstančią gamta, jis pajunta savo širdyje pasitenkinima, ramumą ir pa- sigerėjima gyvenimu. Ir tie visi žavėianti jausmai turi pro- gos pasireikšti visame savo pil- nume Pavasario—Gamtos Pri- sikėlimo šventėje.

Al Kučiono Mokiųjų Ispūdingas Pasirodymas

Sekmadienį, balandžio 11 d. International House salėje į- vyko žinomo dirigento ir pia- nisto Aleksandro Kučiono mo- kiniu pasirodymas, kurio pro- gramą atliko net 36 jauni pia- nistai ir 4 jau žinomi dainos atstovai. Įvairaus amžiaus ir pajėgumo pianistikai, ku- rių pažangos stebėti atvyko ne tik jų artimieji, bet ir gausus visuomenės burius, pusantras valandos pasirodymu parodė, kad jie prasmingai leidžia lai- ką ir kiekvienas pagal savo pa- jėgumą daro nemenką pažan- gą.

Sopranai Monika Kripkaus- kienė ir Danutė Stankaitytė bei bosas Jonas Vaznelis įrodė, studiju ir darbo padidinta, mu- zikinį brendimą bei vokalini- "obolėima. Publiks jie buvo nalydėti šilgai. Dainininku tar- pe pasirodė ir kitatautis Gtr- hart Stadler.

But tikrą popietės sensacija sudarė svečio iš Clevelando mažiuko Antano Smetonos skūmbinimas. Profesorius Suhr mokinyas, jaunasis A. Smetona turi jau ne vien labai gera pia- nisto technika, bet, net ir ne- itikėjima jo amžiui, gilų ir pras- mingą interpretacijos sugebėji- jimą.

Pa pasirodymo toje pačioje salėje viešioms ir svečiams buvo paruošta kava ir gardu- mynai.

Aleksandro Kučionas darbas pedagoginėje srityje yra ne tik vaisingas, bet ir kelias mū- su jaunimo muzikinę kultūra. Ir, atrodo, lietuviškoji visuo- menė šias pastangas sugeba į- vertinti.— K. L.

Pamiršo Vieną Dalyką

—Pone profesoriau, kas atsi- tiko? Ant tavęs nėra nei vieno sauso siulelio.

—Nesijaudink! Nieko blogo neatsitiko. Buvo karšta ir aš nuėjau i upę maudytis. Viskas būt buvė gerai, tik aš užmiršau nusirėdyti.

Norint patirti laimę, reikta dalintis ja su kitais.

Nekaip Sugyvena ir os Salies Lietuviai

"Bendruomeniška" Nuotaka Australijos Lietuvių Tarpe

Australijoje išeinamas savaitraštis "Mūsų Pastogė" patiekė vieną pavyzdį "bendruomeniškos" veiklos Melbourne.

Jau ketveri metai prie St. Johns bažnyčios, kur esti liet. kat. pamaldos, australų katalikų mokyklos patalpose, sekma-dieniais vyko Melbourne lietuvių savaitgalio centrinės mokyklos darbas.

Mokyklą išlaiko A.L.B. Melbourne Apylinkė, mokslas einamas pagal Kultūros Fondo nustatytą programą. Joje dirba trys mokytojai. Tikybos pamokas dėsto kun. Pr. Vaseris. Mokyklą lanko per 50 vaikų.

Mokytojų parinkimas — kvietimas priklauso Melbourne K.F. skyriaus valdybai. Pastaruoju metu ir patalpų priežiūra (australių klebono kun. S. kun. Pr. Vaserio ir Kult. Fondo skyriaus pirm. Antanaičio bendru susitarimu) buvo pavesta tiesioginiui pirm. Antanaičio atsakomybei.

Ligi vasario 14 d. viskas buvo tvarkoj. Tik vasario 14 d. pamokų metu atvykęs kun. Pr. Vaseris ir mokyt. Makulio ir Karpavičiaus klases, paprašė iš patalpų tuojau išėiti. Mokyt. Makulis, kaip šitos mokyklos vedėjas, paprašė kun. Vaserį tuo reikalu kreiptis į pirm. Antanaičių. Kun. Vaseris išėjo, bet po keletos minučių sugrįžęs į mokyt. Makulio klase, ir redvdamas ranka i atidaras duris isakė visiems išėiti laukan. Tai vyko vaikus arlydėjusių tėvų ir i choro repeticijas besirenkančių choristu akvvaizdoje. Ju tarpe buvęs A. Vingis paprašė kun. Vaserį netrukditi mokyklos darbo ir priminė, kad šitai taip nedera elgtis mokykloje. Kun. Vaseris pasiūlymo. Mokytojai vaikus išvedė i sporto aikštelę ir ten užbaigė tą diena numatytas pamokas.

Po pamaldų kun. Vaseris sukvietė mokinių tėvus i susirinkima. Cia jis pranešė, kad australai kunigai skundziasi dėl netvarkos mokykloje, mokyto-

jais ir todėl jų verčiamas imas mokyklą savo žinion. Susirinkime dalyvavę tėvai pareiškė visuotinį pasipiktinimą dėl neteisingu ir nepagrįstų kaltinimų mokytojams ir pareiškė protestą dėl kun. Vaserio noro seimininkauti Apylinkės V-bos įsteigtoje ir išlaikomoje mokykloje. Tėvai prašė dėl šito pasisakyti ir Kult. Fondo sk. pirmininką. Kun. Vaseris jiems pasisakyti neleido, ir keletą kartų reikalavo, visus išėiti iš patalpų.

Mokinių tėvai svarstė susidariusią padėtį toliau pasilikdami mokyklos patalpose, kol kun. Vaseris nepagrąsino pakviesti australus. Išėjo iš klases tėvai toliau tarėsi kieme. Prieita nuomonės, kad Kult. Fondo pirm. Antanaitis su vertėja Giedraityte ir kun. Vaseris nu-eis pas kleboną kun. S. ir išsi-aiškims reikalą. Klebonas kun. S. visus tris priėmė ir Antanaičio užklaustas ar turi kokių užmetimų dėl mokyklos tvarkos ir ar turi kokių nusiskundimų dėl mokytojų — abiem atvejais atsakė — "Ne." O dėl patalpų pareiškė, kad esąs gyn-nai kun. Vaserio reikalas, ka-dangi jis pats turis tiek daug darbo su savo parapija, kad apie lietuvių bendruomenę nieko nežiū.

Giedraitytei visą pasikalbėjimą atpasakojus tėvų susirinkime, paaiškėjo kieno iniciatyva išvąpoma lietuvių mokykla. Suprantama, kun. Vaseris susilaukė aštrių priekaištų. Paklaustas ar duos lietuvių mokyklai patalpas, kun. Vaseris nieko neatsakęs pasiūlymo.

Tėvai prašė mokslo nenu-traukti. Buvo kreiptasi į angli-tonų parapijos kleboną, kuris mielai sutiko leisi naudotis savo mokyklos patalpomis kiek-viena sekma dieni. Laikiniai čia Melbourne lietuvių centrinė mokykla ir prisiglaudė.

Šiandieninė Italijoje

—Zinai, būna toks laikas, jog gailiuosi kad nesu fašistas.
—Kodėl?
—Devėčiau juodus marškinius ir nereiktų jų plauti.

Skaitytojų Nuomonės

Apie B. K. Balutį ir Dėdę Serną-Adomaitį

Perėitos "Sąnaros" laidijoje tilpo straipsnis apie B. K. Balutį, kuriame pažymėta, jog p. Balutis yra neva kilęs iš Zemaitijos.

Kuomet p. B. K. Balutis su J. Adomaičiu (Sernu) redagavo "Lietuvą", tai tada buvo kalbama jog jiedu yra gimę tame pačiame valsčiuje — Šve-nezerio ar Seirijų, tai yra Džukijos kraštas. Net ir minėtame straipsnyje patarė: Zmogus šaudo, Dievulis kulkas nešioja" yra džiukiška.

B. K. Balutis suteikė rašytojui J. Adomaičiui-Sernui "Dėdės" vardą. Pastarasis buvo daug vyresnis už Balutį ir todėl p. Balutis turėjo pateisinti-mo suteikti Sernui tokį vardą, kuris užsiliko ir vėlesniam lai-kotarpyje.

Man rodos, jog p. Balutis buvo pirmas lietuvis studentas Valparaiso Universitete. Kai jis parašė straipsnį i "Lietuvą", kviesdamas lietuvius mokslė-vius vykti i tą mokyklą, tai daugelis atsiliepė ir iš visų pu-sių jauni lietuviai ir lietuvis traukė i Valparaisą.

Tai laikais su \$200 nesunku buvo pragyventi išsima mokslo meta, užsimokėti už kambarį ir "fees". — V. Grebliūnas.

Pavasario Svetelai Paukščiai Keliautojai

Sparnuoti pavasario svečiai —paukščiai ir paukšteliai Lietuvoje buvo mylimi ir laukiami. Kiekvienam kildavo mintis: kokią ilgą, vargingą kelionę turėjo atlikti tie padangiu rai-žytojai — paukščiai, išskrisdami iš mūsų šalies ir vėl jon pargrįždami.

Suvalkijoje mes žinojome, kokiai šventei koks paukštelis i mūsų padanges sugrįžta. Švento Kazimiero dienai ("ant švento Kazimiero" — mes sakydavom) pasirodydavo vėversėlis. Jis buvo pirmutinis. Pempė atskrisdavo "ant švento Juozapo." Gandras ant blovieščiaus (kas tas "blovieščius — nežinau).

Gegutė Sv. Jurgio dienos išva-karėse. Kregždė Sv. Kryžiaus dienai. O geltonai-mėlynoji kjielė jau buvo Suvalkijoje, kai tik ūkininkai pradėdavo žemę arti.

Gegutės mėnesio pabaigoje visa Lietuvos graži šalėle skambėto skambėjo paukščių links-mais, skardžiais, maloniais gar-sais, jų smagiomis giesmelėmis.

Tik visų mylimiausias paukš-telis — lakštutė, lakštingalėlė linksmitoja nežinia kada atskrisdavo ir niekas nežinojo, kada ji vėl i tolimus kraštus, per marias, per jūres išskris-davo.

Mūsų Tėvynėje būna tokie gražūs paukščių koncertai. O koncertuoja, tarpusavy rungy-niaudaudamos, — Lakštutė, Vėversys, Griežlė, Kregždė, Putpelė, Volungė, Gegutė ir Pempė. Šios aštuonios Lietuvos padangiu solistės kad jos kada mums šiame krašte surengtų savo koncertą! Neatsirastų nei

vieno lietuviu, kuris, viską me-tęs, neskubėtų to koncerto pa-siklausyti, tos padangiu neuž-mirštamoms, širdį liuliuojančios muzikos, tų tikių švelnių, sielą veriančių giesmių!

Paukšteliai - žiulbonėliai lin-ksmino Lietuvoje nuvargusį ar-toją. Jie skaidrina jo vergijos, skurdo ir vargo dienas ir šian-dien. Jie privertė mus paslėpti giliai krūtinėje meilę pilkų ar-tojų kraštui — Lietuvai. Meilė, kuri neužges mummyse, kol esa-me gyvi — ir kurios atgarsiai skamba mūsų sielose Aukštai-tijos, Džukijos, Suvalkijos ir Zemaitijos linksmų paukštelių giesmelėmis.

Amerikijoje Gyvena 4 500 Šimtamečių

JAV šiandien randasi net 4,500 žmonių, kurie yra sulau-ke 100 ar virš šimto metų.

Iki šiol, kiek yra žinoma, il-giausia pasauly yra gyvenęs

Indijos pilietis Baba Harain-singh, miręs eidamas 177 me-tus. Turkas Zaro Agha yra iš-gyvenęs 160 metų.

Zmonės vis ką nors daro: Negirk dienos be vakaro.

Linksmų Velykų Švenčių

Sveikinu Savo Pacientus ir Visus Chicago Lietuvos

Pavasario Švenčių — Velykų Proga.

DR. S. BIEŽIS

3148 West 63rd Street

Chicago, Illinois

Linksmiausių Pavasario Švenčių!

LINKSMŲ PAVASARIO ŠVENČIŲ — VELYKŲ
LINKIME VISIEMS SAVO DRAUGAMS
IR KOSTUMIERIAMS.

Joseph Dry Goods Store

JOSEPH PIKEL, Savininkas

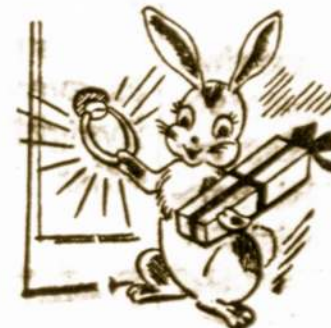
3218 S. Halsted St. Chicago, Illinois

CHARLES GROCERY

CHAS. ir ONA PILIPONIAI, Sav.

3302 So. Union Ave.

LINKSMŲ PAVASARIO ŠVENČIŲ — VELYKŲ!

SVEIKINAME SAVO DRAUGUS, KOSTURIERIUS
IR VISUS LIETUVIUS PAVASARIO
ŠVENTE — VELYKOSE.

LITHUANIAN CLUB INN

VYTAUTAS RADZEVIČIUS ir
JUOZAS LAURUSONIS
Savininkai.

3212 S. Halsted St. — Chicago, Illinois

Linksmų Velykų Švenčių

LAI SIOS PAVASARIO ŠVENTES — VELYKOS
BŪNA KOLINKSMIAUSIOS VISIEMS
CHICAGOS LIETUVIAMS.

ANTHONY KAIRIS

Mason Work and General Contractor

3232 So. Union Ave. Chicago, Ill.
Tel. Victory 2-8391

LINKSMIAUSIŲ VELYKŲ ŠVENČIŲ LINKIME VISIEMS LIETUVIAMS

JUSTINAS MACKEVIČIUS
PREZIDENTAS

STANDARD FEDERAL
Savings and Loan Ass'n

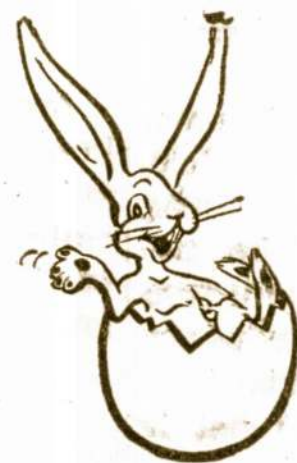
4192 ARCHER AVE. CHICAGO, ILLINOIS
DIDZIAUSIA LIETUVIŲ FINANSINĖ ĮSTAIGA

ROOSEVELT FURNITURE COMPANY

Nellie Bertulis ir Felix Raudonis
SAVININKAI

2310 West Roosevelt Road

LINKSMŲ PAVASARIO ŠVENČIŲ — VELYKŲ!

LAI SIOS PAVASARIO ŠVENTES — VELYKOS
BŪNA KOLINKSMIAUSIOS VISIEMS
CHICAGOS LIETUVIAMS.

GEORGE BORCHERT

NAMŲ STATYTOJAS — KOTRAKTORIUS

8561 So. State Road — Oak Lawn, Ill.

Sovietai Be Atodairos Vykdo Savo Imperialistinius Planus Švenčių Rūpesniai Anų Laikų Kaime

Laisvasis Pasaulis Turi Apsispresti

Rašo P. DALIDĖ

Kai Leninas, būdamas Sveicarijoje, lipidė bolševikams pasaulio užvaldymo planus, jis bene daugiausiai vilčių dėjo į tuos siekimus, su kuriais tam pasauliui teks susitikti, kai reikės imtis suderintos veiklos prieš paaiškėjusį bolševizmo pavojų. Čia Leninas nei kiek neapsirikė. Jo sukurta diktatūra, vieningos valios vadovaujama, žingsnis po žingsnio siekia savo tikslo, nepareinamai nuo to, kokios tautos ir kokios teritorijos po ta diktatūra, laikui bėgant, pakliūva.

Vadinami satelitai bematant išrikiuojami pagal bolševikų "generalinės linijos" reikalavimus, ir mažiausi nukrypimai nuo jų reikalavimų tuojau atsiliepia ant kailio tų žmonių, kuriems Kremlius yra patikėjęs valdžia. Jokios diskusijos. Jokie politikos "derinimai" čia nėra reikalingi. Maskvos įsakymas — tai viskas. Tuo tarpu laisvajame pasaulyje, kuris dabar yra priverstas gintis nuo bolševikų užmačių, jokio "susišalinimo" ligi šiol nematyt.

Čia "suderinta veskla" pareina nuo intereso darnumo, o tie interesai kone kiekviename krašte yra skirtingi. Kai kada tas interesus skirtumas toks didelis, kad jo nepavyksta išlyginti nei diplomatiniais keliais, nei specialiose konferencijose. "Bendro fronto" prieš bolševizma kaip ir nematyt, nes jo pavojus ne vienai yra vertinamas. Tai bene geriausiai matyt dabar iš ivairių kraštų reaguojimo į bolševikų agresiją Indokinijoje.

"Bendro Fronto" Šūkis Čia Jokio Atgarsio Nesukelia

Ir prezidentas Eisenhoweris ir valstybės sekretorius J. F. Dulles yra isakmiai pareiškę kad Indokinija negali būti užleista raudoniesiems, nes tai reikštų visos likusios Azijos praradimą, o Amerikai apsunktintų tarpusavio pagalbos sutarčių vykdymą su Filipiniais, Japonija, Korėja, Nauja Zelandija ir Australija. Be to, jau prasidėjus raudonųjų agresijai Korėjoje, Jungtinės Tautos visai teisingai nusistatė jėga atremti kiekviena nauja bolševizmo puolima prieš laisvąjį pasaulį. Indokinija yra šiuo tarpu neginčijamai ištikta tokio bolševikų užmojimo, buvo pilnas pabrindas tikėtis, kad pirmiausiai to užmojimo atremimu susirūpins Jungtinės Tautos. Tačiau keistas dalykas — prieš J. T. intervenciją Indokinijoje stoia kraštas, kuris rodos labiausiai turėtų būti ta intervencija suinteresuotas. Prancūzija paneisė demaršo oficialuma ir kai Kambodijos karalius kreipėsi į Jungtines Tautas su skundu prieš raudonųjų isivėžimą į jo kraštą. Čia matyt atsiliepa senos Prancūzijos, kai- no kolonialinės imperijos, pažiūros.

Taip pat nerodo didelio palinkimo į "bendra J. T. fronta" prieš Raudonąją Kiniją ir Angliją, kuri perša pačiai Amerikai tos Kinijos orinažinimą ir priėmimą į J. T. O kai trys didžiosios vakaru valstybės neturi "bendro fronto", tai sunku sulindviti net bendra išėjimą Raudonajai Kinijai del ios agresijos Indokinijoje. Valstybės sekretoriui J. F. Dulles tenka kelti ir Parvžiu ir Londona, kad "bendro fronto" reikalus prieš Ženevos konferencija bent kiek pataisyti.

Europos Izoliacionizmas — Maskvos Sąjungininkas Savo laiku Europoje buvo

pasakyta nemaža karčių žodžių del Amerikos izoliacionizmo. Bet dabar, kai Amerika, savanoriškai prisėmusi laisvojo pasaulio vadovybę kovoje su bolševizmu, nesigaili aukų tai kovai suorganizuoti. Europa pradeda pati trauktis iš bendro fronto į vis aiškesnę izoliaciją, lyg kad kova su bolševizmu būtų vienos Amerikos reikalas. Tai yra pragaištingas polinkis Europos politikoje, kuris laisvojo pasaulio prieš bus visapusiškai išnaudotas.

Raudonųjų agresija Indokinijoje niekuo nesiskiria nuo agresijos Korėjoje. Ir priemonės 'ai agresijai atremti lieka tos pačios. Laisvasis pasaulis turi šiandien apsispresti, ar jis išlaikys savo sukurtų institucijų autoritetą ir veiks prieš bolševizma suderintai, ar leis išsilydyti Lenino viltims.

Dvejopai Gali Suprastai

— Ir kaip jums patiko mano paskutinis krutamas paveikslas? — paklausė išdidus aktorius vieno svečio naminiėje puotoje.

— Jeigu tai buvo paskutinis, tai labai gerai.

Du gaidžiai viename kieme nesutinka. Svedės vidutiniai gyvena 64 metus. Prancūzės — 56 anglės 54. O vokiečių tik 52 metus.

Naminiai Rūpesčiai Prieš Velykas

Diena prieš Velykas, vaikai nuo pat ryto emė klausinėti motiną, kada kiaušinius pradės dažyti. Motina atsakė, jog kaip tik išvirs pietus, tai užkais ir kiaušinius, o vėliau jie bus dažomi. Bet vaikai nesitenkino tuo atsakymu, be paliovos begiojo paskui motiną ir prisispyrė teiravosi. Pagaliau Stonienė supykusi atsakė:

— Liaukitės vaikai! Jei dar kvaršinsite man galva, pati nuvažysiu ir jums nė iš tolo prieiti neleisiu.

Verutė ir Petrukas tuojau nutilo. Sutūpę trobos kerčioje nebedrso nė kalbėtis balsu ir tik šnibždėjosi tarp savęs, kad tuodu kiaušinius marginsia.

Pagaliau atėjo ta laiminga valanda. Po pietu Stonienė užkaitė vandenį, išvirė kiaušinius, pripylė dažų į šukes ir, padėjusi ant suolelio, pašaukė vaikus prie darbo. Vaikai atbėgo tekini. Jie kiekvienas turėjo savo višta ir rinko kiaušinius Velykoms nuo pat Užgavėnių. Dabar kiekvienas norėjo kuogeriausiai atlikti marginimo darbą.

Parodvdamą jiems, motina emė rašyti karštu vašku raides ant kiaušinio ir parašiusi dėjo iš paskui i verdančius svogūnu laktus. Vaikai, pamatę tai, emė prašyti kad ir jiems parodytų jų raides. Motina tai pa-

darė ir paskiau vaikai patys jau dažė, susitėpdami rankas gražiau, negu pačius kiaušinius.

Tuom tarpu Stonienė emė traukti iš krosnies pyragus ir atydžiai dėjo juos ant stalo. Malonus kvapas nuo jų užpildė visą trobą.

Po kiek laiko visa jau buvo paruošta šventėms. Troba švairi, suolai ir langai blizgėjo,

kaip auksas; grindys buvo išbarstytos smulkiomis, geltonomis smiltimis; stalas uždengtas balta, kaip sniegas, staltiese; ant lovų margavo ryškūs užtiesalai.

Visa šeima nekantriai laukė Velykų dienos.

Kalifornijos senatorius Knowland esąs darbščiausias už visus senatorius.

Linksmų Velykų Švenčių

Linksmų Velykų Švenčių Linkime Visiems Lietuviams

JOHN T. JURIS
TEISEJAS

3436 S. Lituania Ave. - Chicago, Ill.

LITUANICA TAVERN

IR VISUS LIETUVIUS PAVASARIO SVEIKINAME SAVO DRAUGUS, KOSTURIERIUS

Linksmų Velykų Švenčių

LINKIME VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS LINKSMIAUSIŲ VELYKŲ ŠVENČIŲ

VALDYBA:

THOMAS S. JANULIS — Prezidentas
JOHN BUDRICK — Vice-Prezidentas
JOS. M. MOZERIS — Sekretorius
MARY EISIN — Išdninkė
J. P. VARKALA — Auditorius

DIREKTORIAI:

STANLEY STANEVICH
JONAS JANULIS
FRANK DIKSAS
K. DEMERECKIS
S. P. MAŽEIKA

DISTRICT SAVINGS & LOAN ASSOCIATION

3430 South Halsted Street

Tel. Cliffside 4-0104

Linksmų Velykų Švenčių

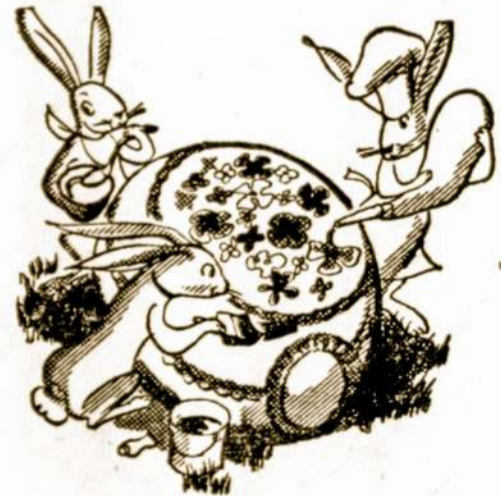
SVEIKINAME SAVO DRAUGUS, KOSTURIERIUS IR VISUS LIETUVIUS PAVASARIO SVENTĖ — VELYKOSE.

UNIVERSAL RESTAURANT

THEO. KLIMAS ir
JULIA MALONIS,
Savininkės

750 West 31st St. - Chicago, Ill.

LINKSMŲ PAVASARIO ŠVENČIŲ — VELYKŲ!

SVEIKINAME SAVO DRAUGUS, KOSTURIERIUS

IR VISUS LIETUVIUS PAVASARIO

SVENTĖ — VELYKOSE.

JULIA'S TAVERN

ANTANAS ir JULIA VERBICKAI, Sav.

3204 S. Halsted St. - Chicago, Illinois

Stiprus Magnetis

Rytinėje Vokietijoje galima buvo nugirsti tokį anekdotą: — Ar žinai, jog prezidentas Wilhelm Peck taip staigiai grįžo iš Maskvos?

— O kodėl jis turėjo grįžti? — Mat, sužinojo, jog antradienyje visiems rytinės Berlyno dalies gyventojams, kurių pavardė prasideda su "P", galės gauti maisto pakuoka iš vakarinio Berlyno.

Linksmų Velykų Švenčių

Sveikinu Savo Pacientus ir Visus Chicagos Lietuvius Pavasario Švenčių — Velykų Proga.

DR. JOSEPH KELLA

DENTISTAS

6558 S. Western Ave. - HEmlock 4-2061

LINKSMŲ PAVASARIO ŠVENČIŲ — VELYKŲ!

LINKSMŲ PAVASARIO ŠVENČIŲ — VELYKŲ LINKIME VISIEMS SAVO DRAUGAMS IR KOSTUMIERIAMS.

CHARLIE'S TAVERN

KAZIMIERAS ir VERONIKA KASILLIAUSKAI, Savininkai.

3356 S. Halsted St. - Chicago, Illinois

Maž. Lietuvos Atstovas E. Simonaitis Aplankys Eilę Žymesnių Kolonijų

Kiekvienas Bus Įdomu Išgirsti
Tą Atstovą

E. Simonaičio Kelionės
Maršrutas Amerikoje

Tur būt jau visus pasiekė maloni žinia, kad Maž. Lietuvos Tarybos pirmininkas ir VLIKo narys Erdmonas Simonaitis lankosi Kanadoje. Šiandienomis jis atvyks į Jungtines Amerikos Valstybes.

Erdmonas Simonaitis yra Maž. Lietuvos sūnus, senas veikėjas ir bekompromisinis kovotojas už lietuvių, pašventęs tam didesnę dalį savo gyvenimo, žinomas aktyvus Klaipėdos krašto gyventojų sukilimo dalyvis, kurio pasekmėje Klaipėdos kraštas išlaisvintas iš daugelio šimtų metų švėtimųjų valdyrų ir prijungtas prie Lietuvos.

Dėl savo nepalaužiamos valios, lietuviško nusistatymo ir aiškaus ėjimo prie tikslo, jam teko kentėti nacių kacetuose. Erdmonas Simonaitis — pavyzdis kovos už visas etnografines Lietuvos ribas.

Simonaitis atvyko į Amerikos kontinentą mūsų nusistatymo, jo paties pareiškimo noru ir iniciatyvai įgyvendinti, tikslu aplankyti žymesnes lietuvių kolonijas užjūryje — Kanadoje ir JAV, užmegsti glaudesnę kontaktą su platesne mase, supažindinti su specifiniais Maž. Lietuvos, kaip su svarbios Lietuvos etnografinės dalies klausimais, pasidalinti mintimis ir aktualiomis bei aptarti artimiausius mūsų visų uždavinius ne tik Maž. Lietuvos, bet ir bendrai visos Lietuvos vadavimo byloje.

Visi tautiečiai esate kviečiami visokeriopai remti tuos kilnius Erdmono Simonaičio tikslus, užmegsti su juo glaudų kontaktą, kuo skaitlingiausiai lankant jo pranešimus, kurie, beabejo, palies artimiausius mūsų siekimus ir nurodys atieties gaires kovoje už visos tautos išlaisvinimą.

Maž. Lietuvos Bičiulių D-jos
Centro V-ba Kanadoje.

DETROITAS — balandžio 11 dieną.

CIKAGA — bal. 25 d.

CLEVELANDAS — gegužės 2

diena.

PHILADELPHIA — geg. 9 d.

NEW YORKAS — geg. 16 d.

WATERBURY — geg. 22 d.

WORCESTER — geg. 23 d.

BOSTON — geg. 30 d.

Šia proga tenka pastebėti, kad E. Simonaičio priėmimą atskirose kolonijose mielai sutiko organizuoti Alto skyriai, JAV P. L. Bendruomenės skyriai, Lietuvių Organizacijų Centrai, Lietuviams Remti D-jos Skyrius, Maž. Lietuvos Lietuvininkų D-ja ir M. L. B. D-jos Skyrius. Be šių organizacijų pagalbos E. Simonaitis vargu būtų galėjęs aplankyti visas anksčiau paminėtas kolonijas.

Todėl Maž. Liet. Bičiulių D-jos C. V-ba kaip šios E. Simonaičio kelionės iniciatoriai, randa pareigą visoms paminėtoms organizacijoms už jų malonų atsiliepiamą ir paramą nuosirdžiai padėkoti.

Maž. Lietuvos Bičiulių D-jos
Centro V-ba Kanadoje.

Galite Išgirsti Įdomių Knygų SLA. Centre

Susivienijimo Lietuvių Amerikoje centro patalpose pasibaigus remontui, buvo pertvarkytas archyvas ir knygynas, kuriame esama nemaža knygų ypatinai šiais laikais naudingų mūsų plačiajai visuomenei.

Ne tik tiems, kurie domisi lituanistiniais klausimais, bet ir šeimoms mylinčioms lietuvišką knygą, minėtieji leidiniai bus vertingi.

Knygų reikalais prašome kreiptis į SLA centra. Knygų sąrašus kiekvienam, kuris pareikalas, SLA nariams ypatinai nuolaidos.

Kadangi kai kurių leidinių

yra tik nedidelis kiekis, tad patariame nedelsiant rašyti tokiu adresu:

Susivienijimas Lietuvių Amerikoje, 307 W. 30th St., New York, N.Y.

Ne Taip Seniai Akinius Galėjo Nešioti Tiktai Aristokratai

17-to amž. vidury ispanai buvo įsitikinę, kad joks kitas papuošalas žmogų taip negražina kaip akiniai ir todėl juos nešiodavo net pačios gražiausios Ispanijos moterys. Kiekvienas save gerbiaš žmogus per išties dieną su akiniais nesiskirė, nors nevisiems jie pritaikdavo. Maža to, net ir garbingos ponitės nepasidėdavo akinių einant gulti.

Tais laikais buvo labai griežtai kreipiama dėmesys, kad žemesniojo luomo žmonės nešiotų su aristokratais akinių. Todėl akinių nešiojimas buvo leidžiamas tik pradedant bajorais, tačiau ir jiems buvo nustatyta dydis ir fasonas. Pavyzdžiui, aukštoji aristokratija turėjo teisę nešioti didelius akinius vadinamus "ocales". Tiesa, buvo leidžiama nešioti akinius ir žemesnio luomo žmonėms, bet tik tais atvejais, jei jie buvo pasižymėję tarnyboje arba šiaip už kokius nors nuopelnus.

Vienoje Madrido kronikoje pasakojama apie jauną vienuolį kuriam už ypatingus vienuolynui patarnavimus, jo klebonas išrūpino jam leidimą nešioti antro laipsnio "ocales". Laikui bėgant akiniai neteko tos atsižymėjimo reikšmės ir tapo kasdienine neatbūtinine.

Nemažai Turtingų Kiniečių Yra Pabėgę Iš Savo Krašto

Anglų valdomoj Malajoje yra daug turtingų kiniečių. Jų tarpe esą arti šimto milijonierių. Chiang Kai-shek, nacionalistų vadas, bando tuos savo tautiečius turtingus patraukti į savo pusę. Jie linksta į nacionalistų pusę ir Chiang tikisi iš jų finansinės paramos.

TRUMPOS ŽINIOS IŠ BOSTON, MASS.

Sandaros Moterų Klubas
Saunusis Bankietas

So. Boston, Mass. — Sandarietės uoliai ruošiasi Sandaros svetainėje įvykstančiam sekmdienį, gegužės 2 d. šauniam bankietui.

Bankietė garbės viešnios vieta užims p-nia J. Budreckienė, Našlių baliuje išrinkta šiais metais karaliauti. Garbės sveitys bus Našlių Karalius A. Butler. Kvietimtai įteikti iš tos Karališkos poros palydovams: M. Gailius, A. Krasauskas, B. Causpky, o taip pat ir senesnio amžiaus "vyresniajai" našlei K. Gaidienei — ir jiems paruoštos garbės vietos.

Ižanga tik \$2.00. Valgių gerumas užtikrintas, dėl jų gausumo irgi netenka abejoti. Po vakarienės bus šokiai. Bankietė pradžia 5 val. vakare.

Visi kviečiami į Sandaros Moterų Klubą bankietą!

Neužmirškite ir Vakarienės

Sandaros Moterų Klubas toje pačioje Sandaros svetainėje gegužės 16 d., sekmdienį rengia vakariene, kurios pradžia bus 5 val. vakare.

Si vakariene yra ruošiamą vieton anksčiau buvusių privačių išvažiavimų arba naktiniuose Klubuose regtų bendrų vakarienių. Šiais metais yra nutarta suruošti vakariene tokiu būdu, kad būtų patenkintos ir tos narės, kurios nori savytaryp ir lietuviškose sąlygose praleisti šį bendravimo vakarą.

Šioje vakarieneje galės dalyvauti ir vyrai. Bus proga pasižokti, nes bus muzika, o su vyrais yra smagu ir pasižokti. Prašome neužmiršti ir šios mūsų vakarienes! — E. Kesler.

Su rėčiu vėjo negaudys.

Margučiai — Velykų Symbolis

Statistika

Margučiams Dažyti Buvo
Vartojamos Įvairios Priemonės.

Dažymu velykinių kiaušinių buvo rimtai užsiėmę dailininkai ir chemikai jau nuo 17-to šimtmečio, 1682 metais Heidelberge pasirodė spausdinys kuriame paaiškinta kaip geriausiai atlikti marginimo darbą ir kokius vartoti dažus.

Senovės romėnų rašytojai Juvenalas, Ovidijus, Plinius ir kiti taip pat domėjosi tuo klausimu ir teikė savo patarimus. Mat, anais laikais buvo priimta žiūrėti į kiaušinį kaip į gyvybės simbolį ir jo popuošimai reikė įvertinimą arba atvaizdavimą pabundančios pavasaryje gamtos.

Daugelis mūsų dar atsime namę paprasčiausius būdus dažyti kiaušinius. Cibulių žievės suteikdavo kiaušiniams rudą spalvą. Laukinės obelės žievė palikdavo tamsesnę spalvą. Žalios, mėšvos, juodos, geltonos spalvos buvo gaunamos iš džio-

vintų gėlių, lapų, šaknų ir panašiai. Atsiradavo nemažai artistų, kurie sukombinuodavo įvairias spalvas ir visokius papuošalus. Tokios rūšies meistrai būdavo labai įvertinami ir prieš šventes jie dirbdavo "vertime".

—Ar tamta žinai, jog pagal statistikas 80 nuoš. patalpintų ir kalėjimus vyrų yra viengungiai? Ką gi tas parodo? —Tik tą, kad tie vyrai daugiau yra linkę eiti į kalėjimą, negu apsigyventi.

Kiekvieną dieną Amerikoje vidutiniai būna 200,000,000 telefoninių pasikalbėjimų.

LINKSMŲ PAVASARIO ŠVENČIŲ — VELYKŲ!

LAI ŠIOS PAVASARIO ŠVENTES — VELYKOS

BŪNA KOLINKSMIAUSIOS VISIEMS

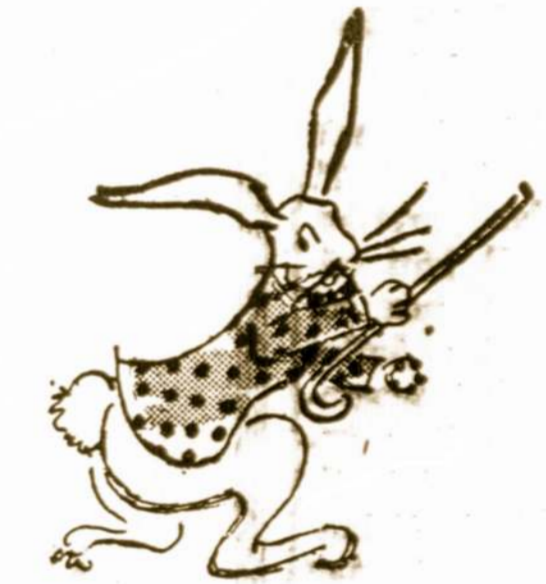
CHICAGOS LIETUVIAMS.

ALFONSE F. WELLS

CHICAGOS MIESTO TEISEJAS

Linksmų Velykų Švenčių

SVEIKINAME SAVO DRAUGUS, KOSTURIERIUS
IR VISUS LIETUVIUS PAVASARIO
ŠVENTE — VELYKOSE.

AUDITORIUM RESTAURANT

T. KAZLAUSKAS ir
J. MILIUS, Savininkai

3131 So. Halsted St. — Chicago, Illinois

LINKSMŲ PAVASARIO ŠVENČIŲ — VELYKŲ!

LINKSMŲ PAVASARIO ŠVENČIŲ — VELYKŲ
LINKIME VISIEMS SAVO DRAUGAMS
IR KOSTUMIERIAMS.

JONAS' TAVERN

JOHN ANDREŠIUNAS, Sav.

700 West 31st St. — Chicago, Ill.

Linksmų Velykų Švenčių

LAI ŠIOS PAVASARIO ŠVENTES — VELYKOS
BŪNA KOLINKSMIAUSIOS VISIEMS
CHICAGOS LIETUVIAMS.

JUSTICE ELECTRIC SHOP

6625 Archer Avenue

Phone RELiance 5-1326

Linksmų Velykų Švenčių

LINKSMŲ PAVASARIO ŠVENČIŲ — VELYKŲ
LINKIME VISIEMS SAVO DRAUGAMS
IR KOSTUMIERIAMS.

LEO'S TAVERN

LEO ir EVA ALELIUNAI, Sav.

827 West 33rd St. — Tel. Yards 7-7643

LINKSMIAUSIŲ VELYKŲ ŠVENČIŲ LINKIME VISIEMS LIETUVIAMS

UNIVERSAL SAVINGS and Loan Association

T. Rypkevičius — Sekretorius Vedėjas

1800 SO. HALSTED ST., — CHICAGO, ILL.

J. V. Federalė Valdžia Parūpino Elektros Jėgą 2.5 Miliono Farmų

Elektros Jėgos Vartojimas
Amerikos Farmose

Šiandien beveik 91% ūkių Amerikoje vartoja elektrą ir nušimtis vis kyla. Prieš 20 metų tik 11 nušimtis ūkių vartojo elektrą. Kaimų elektros kooperatyvai žymiai prisidėjo prie šio ūkių gyvenimo pagerinimo. Kooperatyvai išsivystė nuo 1935 m.—kada Kongresas įsteigė Rural Electrification Administration, valdišką paskolų agentūrą. Ši agentūra, paprastai vadinama REA, parūpina ilgam laikui paskolas mažai nušimčių patikimiems skolintojams, kurie nori atnešti elektros patarnavimus į kaimus. Apart tų paskolų, agentūra dar finansuoja įvedimą elektrinių parengimų ir kitų reikmenų.

Originalis REA tikslas buvo (1) sustiprinti tautinę ekonomiją depresijos metais (nuo 1930) ir (2) raginti komercinių jėgų bendroves pristatyti elektros patarnavimus kaimiškai Amerikai.

Biliaus rėmėjai tikėjo, kad daugiausia paskolų bus paskir-

ta komercinėms jėgų bendrovėms. Bet buvo kitaip, beveik visos aplikacijos buvo pasiūstos iš ūkininkų kaimų elektros kooperatyvų, kurie visur įsisteigė. Šiandien REA turi 1,079 organizacijas kaip skolintojus. Iš šių, 985 yra ūkininkų kooperatyvai, 69 yra viešos miestų ir valstijų įstaigos ir 25 komercinės bendrovės. Kur kaimų elektros kooperatyvai greitai išsiplėtė, ten elektros kainos susitvarkė ir tapo mažesnės.

Pasiskolintojai iš Rural Electrification Administration moka 2%, 100% paskoloms ir nuo 1944 gali atmokėti paskolas į 35 metus. Žmonės visur prisilaiko prie patvarkymų ir daugelis prieš laiką atmoka paskolas.

Įstatymas reikalauja, kad Rural Electrification Administration kasmet suskaičiuotų kiek ūkių dar neturi elektros, kad būtų galima geriau paskirstyti elektrifikacijos paskolas tarpe valstijų. Pabaigoje fiskališkų metų 1953 (birželio 30 d.) 4,888,460 ūkių buvo sujungtos su linijomis visu elektros jėgų pristatytojų (pagal 1950 m. Cen-

zos raportą). Iš 4,888,460 ūkių, kurie dabar sujungti su jėgų linijomis, daugiau negu pusė (2,631,647) aptarnauti REA finansuojamų sistemų. Kitus aptarnauja komercinės jėgos bendrovės ir viešos miestų ir valstijų įstaigos.

Velykų Šventės Neturi Tinkamo Vardo

Jau žinome, jog Velykų vardas yra paskolintas iš mūsų kaimynų lenkų. Pastarieji vadinina tą šventę "Wielkanoc"—didžioji naktis. Tuom tarpu mes minime ne naktį, bet dieną.

Anglų žodis "Easter" yra kilęs iš "Eotra"—teutonų pavasario deivės, kurios garbei buvo skiriamos šios šventės. Iš-eitų taip, kad anglai ir amerikiečiai tebešlovina senąją vokiečių dievaitę.

Prancūzai vadina šias šventes "Paques." Tas žodis paimtas iš žydų "Pesach," kas irgi neatsako švenčių turiniui. Žydai švenčia "pesach" paminėjimui pasiluosavimo iš Egipto nelaisvės.

Kodėl įvyko toks mišinys Velykų pavadinime? Tur būt dėl to, kad kiekviena tauta, priimdama krikščionybę, nepasirūpino susirasti nuosavo vardo Kristaus Prisikėlimo Šventei, ir vieni paliko senus pagoniškus vardus, o kiti skolinosi iš ko tik papuolė.

Visokioms Priemonėms

Mokytojas aiškina mokinio motinai:
—Tėvai privalo visokiais būdais stengtis, kad jų vaikas būtų išmokslintas. Kada man teko leisti sūnų mokyti universitete aš nieko negailėjau, ir, kad padėjus, griebiaus už visko, ką tik sumanydavom. Ir aš, ačiū Dievuliui, pasiekiau savo.
—E-e-e, ponuli! — apgailėtaudama atsakė motina: mano vyras tokiems dalykams negabus. Jis pašėlusiai bijo policijos.

Prieš Ką Atsisuko

Ne Tuo Pusėn Nukreipta

Tai McCarthy išgarsėjo. Po pasauli nuaidėjo. Kaip tas viskas atsitiko, Kad garsus jis toks paliko?

Jis ant "kornų" ėmė minti, Raudonųjų gužta trinti. Šie, kaip širšės, tuoj sujudo, Veiklą jojo nuolat kiludo.

Lyg ant vilko puola, šaukia, O jis sako: "Lai sau kaukia". Bolševikai jam parūpo, Juos naikinti gavo ūpo.

Kai ant "kornų" jis užmynė, Kremliaus pūslė gal pratrūnė, Kad toks triukšmas ėmė kilti, Kąštą smalą ant jo pilti.

Jau Malenkovo neb'mato, Nei Višinskio nebekrato.

Tik McCarthy toks kenksmingas, Nes jis Kremlių pavojingas.

Molotovą im' užmiršti, Vien McCarthyui praded kirsti. Prie maskviečių mat prikibo, Minkštą vietą jiems pragnybo. Jei prieš Maskvą kas pakyla, "Beizmentėliai" tuoj pražyla. Rašo, šaukia riksmą kelia, Nes makaulės jų jū gelia.

Kai kas riksmui patikėjo Ir McCarthyui kast pradėjo, O McCarthy tikras vyras, Ginti laisvę — darbas tyras.

Mūs vadovai tur žinoti Prieš ką eiti, ką vanoti. Juk ne ta, kas laisvę gina, Tucs, kur griauti ja mėgina.

— Perkūnas.

Mažas grūdelis didžiū medžiū užauga.

Linksmiausių Pavasario Švenčių!

Sveikinu Savo Pacientus ir Visus Chicago's Lietuvius

Pavasario Švenčių — Velykų Proga.

DR. K. DRANGELIS

2420 WEST MARQUETTE ROAD

Telefonas REpublic 7-2266

Linksmų Pavasario Švenčių — Velykų!

LAI ŠIOS PAVASARIO ŠVENTĖS — VELYKOS

BŪNA KOLINKSMIAUSIOS VISIEMS

CHICAGOS LIETUVIAMS.

ZOLP MILLWORKS

S. ir M. ZOLPIAI, Sav.

3554 S. Halsted St. — Chicago, Illinois

Linksmų Velykų Švenčių

LINKSMŲ PAVASARIO ŠVENČIŲ — VELYKŲ

LINKIME VISIEMS SAVO DRAUGAMS

IR KOSTUMIERIAMS.

Julius Kuzas WHOLESALE MEAT DISTRIBUTOR

6840 So. Artesian Avenue

WAB. 5-8744

DAR VIENAS RUSAS PASIRINKO LAISVĘ

Sovietų ambasados Australijoje trečiasis sekretorius Vladimir Pietrov kreipėsi į austrų valdžios atstovus, prašydamas suteikti politinio pabėgėlio globą.

Už prieglaudą Pietrov pažadėjo atskleisti Sovietų šnipinėjimo Australijoje būdus ir taisyklės pasitrauks į kairę.

atidengti šnipų tinklą, į kurią yra įsivėlę ir šio krašto piliečiai.

Pasiteisino

Soferis suvažinėjęs paneigė gatvė teisinosi priešusiam politininkui:

— Ji pati kalta: Aš maniau, moterys, priešingai važiavimo nėjimo Australijoje būdus ir taisyklės pasitrauks į kairę.

LINKSMŲ VELYKŲ LINKIŲ VISIEMS LIETUVIAMS

Tegul Šios Pavasario Šventės Atneša Daug Džiaugsmo Kiekvienam ir Te Sustiprina Jos Mūsų Viltis į Lietuvos Prisikėlimą.

A. VALUKAS
Savininkas

Drift - Wood Resort

TOWNSEND, WISCONSIN

Linksmų Velykų Švenčių

SVEIKINAME SAVO DRAUGUS, KOSTURIERIUS

IR VISUS LIETUVIUS PAVASARIO

ŠVENTĖ — VELYKOSE.

Archer Ave. Furniture Co.

JUOZAS IR KAZIMIERA KASIKAIČIAI

4140 So. Archer Ave.

CHICAGO, ILLINOIS

LINKSMŲ PAVASARIO ŠVENČIŲ — VELYKŲ!

LINKSMŲ PAVASARIO ŠVENČIŲ — VELYKŲ

LINKIME VISIEMS SAVO DRAUGAMS

IR KOSTUMIERIAMS.

ANTANAS CHURAS

3253 S. Halsted St. — Chicago, Illinois

LINKSMIAUSIŲ VELYKŲ ŠVENČIŲ LINKIME VISIEMS LIETUVIAMS

CHICAGO SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION

JOHN PAKEL, President

6234 S. WESTERN AVE.

CHICAGO 36, ILLINOIS

V AJOLOS MEILĖ

Nuotykiš iš Netolimos Praeities

Visą vasarą smalsiai mes žiūrėjome į Vajolą, kuri žvaliai švaitės už buffeto padavėdama valgį. Jinai buvo tokia jauna, grakšti ir simpatinga mergina ir turėjo tokį saldų, vibruojantį balsą, kad žavėte žavėjo visus penkiolika mūsų jaunų vyrų. Taip įspūdingai ji klausdavo: "Ka valgysi Ežel?", kad ir dabar tai tebestovi mano ausyse.

— Vajola!
— Ei, Vajola!
— Klausyk, Vajola!

Sukaudavome mes purvini, nudriske, susirinkę, pusičiūti ar pietauti. O jinai bėgiodavo apie mus klausinėdama, ko kas norime, ir tuo pačiu sykiu ji šypsodavo ir juoku grūmodavo tai vienam, tai kitam. Kiekvienas iš mūsų taikėmės, grubia, juoda savo ranka suspausti maža, balta jos ranka, su jaja kalbėti. Kiekvienas laukė, kad ji prieiti arčiau tavęs ir imtų ka nors ir tave kalbėti, šypsotis ir išidami mes palikdavome jai ant baro po dešimtuką ar kvoterį.

— Vajola myli tave, — sakydavo man draugai.
Jie matė, kad ji daugiausia kalba su manimi ir kitonikiškai veikia; bet jie nežinojo, kad kaip kuriais vakarais aš išeidavau su Vajola pasivaikščioti po mišką, arba kur pasėdėti. Aš išeidavau su ja prie upelio, plaukiančio skersai miška, ir čia mes susėdė rimtai ir atvirai pasikalbėdavome. Taip pat aš nuedavau ir Vajolos sutrunijusia pirkiu ir ilgai kalbėdavau su sena josios motina. A! ta senė! Tiek minčiui ji man sukeldavo. Domingai aš žiūrėdavau į ją gyvenimo naštos sulenkta, išvargusia, išgeltusia figura, kuri visu ku buvo panaši į savo dukterį. Vajola. Vajola buvo kaip ir josios motina, tik daugelis metu jiedvi skvrė. Ir aš klausdavau patsai savės: "Už keturių ar penkių dešimtų metų ar ir Vajola bus tokia pat, jeigu gyvenens?"

Senelė atvirai pasakodavo man apie vargingą savo praeitį ir šypsodavosi. "Ir tiekios daug rūščių gyvenimo metu nepajėgė atimti iš jos to malonaus šypsosimo", — manydavau ir žiūrėdamas tiesiai į jos akis nusilenkdavau tai senei už jos pakeltą vargą našta. A! Yra mūsų, kurie gimstame, varga kenčiame ir išnykštame niekieno nepastebėti! Ir tomis valandomis aš meldžiaus savo širdyje, kad karta gimtu rašytojas, kuris pasiaukotų tiems nelaimingiesiems ir jų vargus, jų gyvenimą, tikra gyvenimą surašytų į savo raštus. Kokia didelė tragedija galima parašyti iš rožių, kurios peržydi erkėčių keruose, beveik niekieno nepastebimos! Stai toji, buvusi grožės Pumpurais, baigia nykti, ir jos dukteriai toks pat likimas grūmoti. O kiek, kiek tokių yra! Vajola! Ka ji savo gyvenime pasiektu, jei ji gyventu, kur verda pasaulio sukuryš? O dabar čia prie kelių nusigvenusių vargšų sunyks ta slėpinga jos grožė!

Ir pati Vajola tai suprato ir dažnai man skusdavoši savo nedalia.

— Šitokioje vietoje reikia man skursti, — sakydavo ji. — Kad ne motina, aš galėčiau kur kitur ka geriau susirasti. Namo parėjus aš neturiu kur išeiti. Visa laika esu namie: skaitau knygas, arba vaikščioju apie savo trobą, dairausi, tartum ko laukčiau. A! tos knygos! Jos sunkina mano gyvenimo našta. Aš skaitau, kaip kitos merginos gyvena dideliuose miestuose,

vieši puikiausiuose oteliuose, važinėja po visus kraštus, kalnus, turi daugybę laimių, mylisi su vienu ir kitu puikiu vaikinu. Aš gi... tik pasapuoti apie tai tegaliu, prisiskaičiusi knygu. Kaip aš norėčiau gyventi kur mieste!

— Tavo gyvenimas priešakyje ir visokių laimių dar tau pasitaikys, — ramindavau ją.

Mylėjau aš ją, mylėjau daugiau už visas merginas, kokias tik buvau kada matęs. Mylėjo ja ir visi mūsų penkiolika, nors jie ryškiai suprato, jog jinai tenori su manimi ka artimiau turėti. Mūsų prievaizdas buvo savanaudis ir neapkentė manes už tai. Aš, kaip ir dabar, buvau bėdžius, driskis, o jis turtingas, iširėdęs. Aš Vajolai mylėjau, kad ji man simpatinga; jis buvo sudėjęs visa vilgtį ir ta mergina ir desperato akimis žiūrėjo, kad kas nesuariautu jo svajonių. Iš mano, kaip ir kitu savo darbinuku nusės mažai kas jam galėjo pakentkti, nes mes visi gyvename "iš rankos į burna." Jis žinojo, kad aš galiu bile diena pasiimti ta balandį; bet taipgi žinojo, kad to nedarysiu dėl bado šmėklos. Mes vėl gi visi keturiolika juoku purkštėme iš jo pastangų. "Jeigu jau Ežys laimėtu Vajolą, tai dangus ateitu ant žemės," — sakėme mes.

Mes vadindavome ji Ežiu ir retai kada suminėdavome tikraii jo varda, Juozą Simkų. Tipiška jo figura kiekvienam iš mūsų primindavo eži, ir visi mes, kaip vienas, šaukdavome: "Ežys, o, Ežys!" O juokdarys Minka kartais dar sukrankdavo: "Ei, Smailasuki!"

— Ežys!
— Ei, Ežys!
— O, Ežys!

Taip ir tratėdavome visur. Vajola sakydavo j: "Mano Eželis" arba "mano Ežiukas".

— Ka valgysi, Ežel? — klausdavau jina.

Ežys gi suspausdavo josios ranka ir daug ka reiškančiomis akimis žiūrėdavo į josios akis. Mes matėme, kad prieš to žemo, per strėnas storo, siauru pečiu ir smailaus snukio žmogų vaizduojasi naujas gyvenimas; jis mato malonius savo namus, kuriuose švaistosi Vajola; jis dega angelo glėbyje; jis laimingas.

Vajola nusišypsodavo jam ir nulenkdavo galva, o jam nusišūkus; parodydavo mums pusdolerį ar dolerį, kuri palikdavo jos mirštuose "mūsų Ežys".

— Jis tave myli, Vajola, — vienas ir kitas primindavo jai dolerį berodant.

— Aš jo nepaisau. Už jo ištebaisi tegalėtum batviniuose gyventi, — sakydavo Vajola.

— Jis daug pinigų turi.

— Kaip ežys batviniu.

— Cha, cha!

Taip drastai mes šaipėmės iš savo samdvtoio.

Kartais mes to darvdavome prieš savo norą, — mes negalėjome to gelbėti. Jis atrodė tain komiška, kad tartum ir būtų pašalinai gimes. Tačiau jo tėvas paliko jam turta ir dabar jis buvo mūsų samdvtoias; iššalėto bet kuriam iš mūsų paliesti kitur pasijieškoti darbo: mes buvome vergai to "gyvo ožio," bet nesibijojome. Dažnai atėidavo į mano galva: "Ka tu, Ežy, būtum dares, jei būtum iššišis ir gyvenimo lenkvtnes lviomis privilegijomis? Gyvenimas būtų tave sumvęs."

Artinantis žiemai, kada visur kvėdava juodus sparnus nedarbo bado šmėkla, aš pastebėjau Vajolos veidė ūmia permaina. Tasaai dar nežinomas man šešėlis, tamsino josios veidą, ir aš galėjau tos prakilnios, simpatingos mergaitės.

— Kas tau, Vajola? — paklausiau.

— Aš nelaiminga! — ji nuleido galva ir atrodė tarytum tuojau ims verkti.

— Kodėl nelaiminga, Vajola? Kas yra?

— Mano motina sunkiai serga, o aš tuojau liksiu be darbo. Man ir motinai teks badu mirti.

— Be darbo!

— Ežys uždaro lentiųpė, tai ir mūsų valgykla turės užsidaryti.

— Kur tu tai išgirdai? Ir ji papasakojo man, kad Ežys pasakė jai savo nusprenžtima ir ilgai kalbino ją tekėti už jo.

— Nieksas! Didžiausias juokas būtų jei tu ištekėtum už jo, — išklaušęs pasakiau.

— Aš pati nežinau, kas reikės man daryti... Motinai reikia daktaro ir gal reikės vežti į ligoninę.

Ji nuleido galva ir susidomėjusi stovėjo, tartum laukdama ko, kad paimtu ją į savo glėbį ir pasakytų "nesirūpink, Vajola, aš tave gelbėsiu."

— Visi mes nelaimingi, Vajola, — nežinodamas, kas sakyti, tariau.

— Aš pradėtu bijotis... Ežys lenka į mano akis, tarytum aš iau ir būčiau jo. Aš pareinu namo, pasiimu skaityti knygas ir matau ta maža, ir eži panašus radara... Mane visa nunurto... Vargas gali nuvaryti žmogų važin kur...

Pasakiau aš savo draugams ta liūdna naujiena, ir mes visi nusiminėme tardamiesi, kas daryti. Žinojome, kad darbo kitur gauti bus negalima, kad paliekame be pastogės ir duonos, o žiemos pūga visai arti. Bet daugiau mes nerimome Vajolos likimu. Kaip jinai turės gyventi? Kaip tas menkas ežys nesiprašyti tos, tarytum tolentingo skulptoriaus nutašytos, mergaitės, Vajolos, būti ioio žmona? Ir mes suprato, jog jis uždaro lentiųpė, kad ta mergaitė prisvestu prie bado ir šalio šmėklos ir kad toji, bėsdama nuo tos šmėklos, iuultu ioio prieglobstin. Mes buvome pasirėngę eiti ir pasmaugti ta niokša "Eži."

Praėio keletas rūpestingų dienų, ir lentiųpė užsidarė.

Mes, keturiolika vyrų likome kaip šunes be šeimininko ir paėme paskutinį savo mokestį susispietėme į rata. Visų mūsų veidai reiškė nusiminimą, neviltį, ir mes keikėme ir ironiškai juokėmės iš tokio savo gyvenimo.

— Tai, ka Ežys gal!

— Tai Ežys!

— Sėtonas!

Pvkome mes.

— Bet ka Vajola su savo paliegusla motina darvs?

— Vargšė Vajola ka darys? Sulūžęs šešėlis atsistojo višurvie mūsų rato. Mes matėme varginga kiuta, lova, kur vaiteio sergantį senė, ir jauna mergina, Vajola, prie jos verkiančia; mes girdėjome tuos iš jaunios širdies kvlančius vaiteimius ir beprasmiškai žiūrėjome kitės į kito akis.

— Ji mūsų draugė. Gelbėkime ją! — desperatiškai sušuko Minka, kurio čevervkai buvo be pado ir kiaurais šonais.

— Mes turime ją gelbėti! — narėmė kitas.

Ir mes sudėie visus savo pinigus padarėme šimta doleriu.

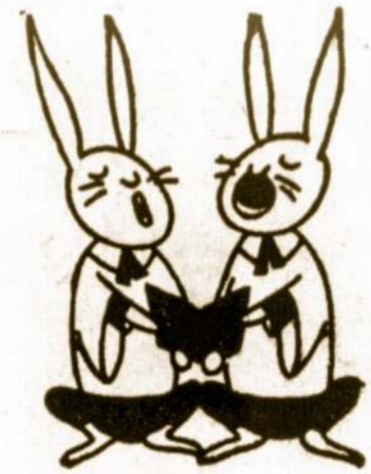
— Nešk jai! — jie paliepe man.

Nunešiau aš pinigus Vajolai. Vajola graudžiai raudoto prie nusilbusios savo motinos, kuri vaiteio lovoje.

— Neverk, Vajola.

Taip nepamprastai aš tat pasakiau.

Paėmiau aš josios ranka ir

mechaniškai spaudžiau.

— Nelaiminga aš, brangus drauge... Rytoj imu šliūbą su Ežiu. Niekada aš to nesitikėjau... Aš tave mylėjau, tu žinau. Aš tave mylėjau! — per sąsaras kalbėjo ji.

Paskui ūmai ji puolė į mano glėbį ir įkniaupė savo veidą į mano krūtine, priglūdo priemanės. Aš jaučiau jos širdies plakimą ant mano grobų, jaučiau josios kūno trukčiojimą, jaučiau ir kartu kenčiau jos skausmus.

— Neverk, Vajola. Ka padarysi, kad mes tokie nelaimingi. Man pačiam gal reikės lįsti po ledu...

— Aš pabučiavau josios galva, padaviau šimta doleriu ir išėjau.

Vajola sumišo paėmusi pinigų.

Vėl mes visi sustojome į rata, ir jie akyvai klausė manes, kaip Vajola jautėsi paėmusi šimta doleriu.

— Jinai Ežio. Rytoj judvieju jungtuvėš, — pasakiau jiems.

Jie visi sukando dantis ir gniauzė kumštis.

— Pasmaugsiu aš jį šia naktį, jūs pamatysite, — nuedamas sumurmėjo minka, karštas ir drasus mūsų draugas.

Ta pati vakara mes atsiveikinome, išsiskirstėme ir vogčia orekiu traukiniais išvažinėjome kas sau.

Jau metai praėjo, kai aš be tikslo ir vilties daužiaus gyvenimo verpete. Per ta laika nesutikau nė vieno iš lentiųpėš bažistamo žmogaus ir nieko neįsirdau apie Vajolą.

Vargšė Vajola! Dievas davė jai protą ir slėpingą gražybę, bet nedavė drasos.

Chicago, 1921. VIII. 4.

— A. Tulys.

Velykos

Stai Velykos atskubėjo Maršu vėjo. Grožyje pilnam jos savo Atkeliavo.

Medžiai sprogsta, želia pievos, Syppo jievos. Ir paukšteliai skairdžiai čiulba Gieda, ulba.

Geros būna mums Velykos, Nes nedykos: Laisvė ir gerovė žydi, Laimė lydi.

Va margačiai gul ant stalo, Ju be galo, Rūpestingai nudažyti, Išrašyti.

Bet tėvynėj dingo džiaugsmas, Girdis šauksmas, Slėgia siena geležinė Jos krutinę.

Perkunas.

Senieji Geri Laikai

South Haven, Mich. — Bevartydamas senus popierius, Harley Rhodes užtiko laikraštį su balandžio 15 dienos, 1865 metų data. Jame pagarsinta kava po 12 centų už svarą.

Laikraščiai Pagelbsti

Vakarinėje Vokietijoje šiuo metu yra 2,500,000 daugiau moterų, negu vyrų. Kiekvieno miesto laikraščiuose tiltpa pažešėjimai vyrų apsidevimui. Ko turtingesnės moterys, tuo didesni būna apgarsinimai.

— Neverk, Vajola. Taip nepamprastai aš tat pasakiau.

Vyriausybė yra numaciusi atleisti dar pusė milijono valdininkų.

Daina Apie Lietuvą

Margi paukščiai padangėj sukais; Mūsų žemėn sugrijs jie tikrai. Po Zemaičius, Aukštaičius ir Dzūkias Dainuos upės, kalnai, ežerai.

Tenai pirkios mendinės rymo; Beržai laužia šakas vieškeliuos— Mūsų žemėj kvėpės arimai, O širdy Lietuva sužaliuos.

Mes užsiram kiekvieną pėda, Užakėsime dirvu marias — Senų aimanų, skundai bėdos Kur sustot ir pabūt neberas.

Ir nunešim žinias lėktuvais I svečius tolimąsias šalis. Kaip žeme šia myli lietuviai, Kur laukai vasarojais žali.

Pasakysim, kam beriam grūdus, Kam mokinam pakluonėj linus, Pavasariui leda išgrudus Per upes už kalnų mėlynų.

Kai širdy Lietuva pražyduš, Tai vistiek, nors perkūnija griaus,

Mes išeisim į darbą didi, Kad gyventi visiems būt geriau.

Kas buvo, tai mirė, negrižta. Mes sukalsim sidabro ratus. Ir išeisim su dideliu ryžu — Sugražint laimingesnius metus.

Stai jau paukščiai padangėje sukais, Tai pavasario nauji arai! Po Zemaičius, Aukštaičius ir Dzūkias Skambės girios, kalnai, ežerai...

A. Miškinis.

Pietūs Su Bepročiais

Viešėdamas Paryžiuje, garsus anglų gamtininkas ir ke liautojas Alexander Humbold (1769-1859) paprašė silpnapročių lignoninės vedėjo Dr. Blanche kad jam, leistu papietauti su pora tos istaigos inamių.

— Nieko nėra lengvesnio, kaip tą atlikti — atsakė gydytojas — galite ateiti pas mane rytoj.

Kaip sutarta, taip padaryta. Sekančią dieną atvyksta Humbold ir prie stalo pasodina jį tarp dviejų vyriškiu. Vienas jų buvo apsirėdęs tamsiu garnitioru, mažai valgė ir veik visą laiką tylėjo. Antras dėvėjo šviesų, apšepusį fraką, kimšo į burną kas tik pakliuvo. Jo plaukai buvo suveltį ir jis visą laiką

pasakojo visokius nuotykius iš praeties ir tuomlaikinius.

Tiek Berlyno Sunaikinta Washington. — Pasak The National Geographical Society, bėgyje antrojo pasaulinio karo buvo sunaikinta 40 nuoš Berlyno miesto.

Linksmų Velykų Švenčių

Sveikinu Savo Pacientus ir Visus Chicagos Lietuvius

Pavasario Švenčių — Velykų Proga.

DR. A. BERTASH

GYDYTOJAS ir CHIRURGAS

756 West 35th Street — Chicago, Ill.

Phone YArds 7-5921

Linksmų Velykų Švenčių

LINKSMŲ PAVASARIO ŠVENČIŲ — VELYKŲ LINKIME VISIEMS SAVO DRAUGAMS IR KOSTUMIERIAMS.

DAN KURAITIS, Savininkas

MILDA BUICK SALES

907 W. 35th St. Chicago, Illinois

LINKSMIAUSIŲ VELYKŲ ŠVENČIŲ LINKIME VISIEMS LIETUVIAMS

Valdyba ir Direktoriai:

Pirmoj eilėj iš kairės į dešinę: John J. Kazanauskas, President; John Zelis, Vice-President; Stephanie Kazanauskas, Sec'y-Treas.; Joseph Misevich, Ass't Sec'y-Treas.

Antroj eilėj iš kairės į dešinę: William Duoba, Anthony Vilkas, Anthony L. Lapinskas, Atorney; Peter Kraujalis, Peter Kazanauskas, Joseph W. Kilikevics.

MUTUAL FEDERAL SAVINGS

2202 WEST CERMAK ROAD Telefonas Virginia 7-7747 CHICAGO, ILLINOIS

Dr. Šliupas Jau 1910 Skundės Paniekinimu Amer. Lietuvių

Iš Aukšto ir Su Pašaipia Žiūrėjo į Mūsų Išeivijos Veiklą ir Gyvenimą

Senieji Nusiskundimai Atifinka Ir Siems "Bendruomeniškiems" Laikams

Jau prieš 45 metus amerikiečiai lietuviai nusiskundavo, kad užjūrio broliai juos ne tik ignoruoja, bet iš aukšto žiūri ir dažnai paniekoje laiko jų spaudą, organizacijas, visuomenišką veiklą ir pan. Kas tik yra "amerikoniška", tas niekam netinka ir verta tik pašaipos.

Prieš tokias siauras ir vienpusiškas pažiūras į mūsų išėviją, pakėlė balsą Dr. Jonas Šliupas 1910 metais žurnale "Laisvoji Mintis". Ir štai ką jis yra pasakęs:

"Pirmiausia palyginkime Europos ir Amerikos lietuvių laikraščius. Pažvelkime į jų turinį. Ir kas gi mums puls į akį? Štai kas. Amerikos lietuvių, išblaškanti po visus šio naujo kontinento kampelius, myli savo tėvų šalį, gaudyje gauda žinias apie savo brolių gyvenimą tėvynėje; kiekvienas šiek tiek gyvenis ir svarbesnis klausimas randa atbalsio jų krutinėje. Amerikos lietuvių laikraščiai neretai beveik pusė savo vietos paveda žinioms iš Lietuvos, tai namų šalies. Aiškūs dalykas, kad to nebūtų, jei pas pačius žmones nebūtų gyvo užsinteresavimo tėvynės gyvenimu.

"O kas rašoma apie mus Europos lietuvių laikraščiuose? Tėmykite. Vos viena, kita syki mėnesi, o kartais dar rečiau, patėmysite žinutę "Iš Amerikos", ir tai tankiai kokio nors uolius čionykščio korespondento parašyta. Gyvenimo užsinteresavimo mūsų gyvenimu — nėra, tėmijimo į mūsų draugišną darbą — nėra; paramos iš europiečių pusės — nėra. Net mūsų čia rašyti ir spausdinti veikalai europiečių paminimi

"iš mandagumo" ir yra pas juos įsiviespatavę ir pašaipos prasme įgyję žodis "Amerikietiškas". "Amerikietiška", sako, kalba, amerikietiškas leidinys — suprask niekam netikęs, atydos nevertas. Pasirodo, kad mūsų broliai išleido mus iš namų, užkėlė vartus ir, pamoję ranka, tarė:

— Zinokitės sau! Jūs jau nebe mūsų!... Pabaigta.
"Atrodo, kad mūsų broliai Lietuvoje nesuprato ir nesupranta kur mes išėjome, kas čia mūsų laukė. Jie turėtų žinoti, kad mes patekome į naujas aplinkybes, kad čia mums niekas neparodė kelio net su koja, niekas mums negėbėjo, drašos neįkvėpė. Mes čia visur ir visame kame turėjome irtis pasitikėdami tik savo jėgomis.

"Vienok, kada reikėjo auku, jie mus atsiminė. Kiekviena apsišėikima, kuriu gali sujudinti iškeliauvusio širdį, visados panaudojo kaip priežastį eksploatacijos "tautos labui", eksploatacijos be atlyginimo, be gražos.

"Neteisinga būtų mesti apkalbtinimus be įrodymų. Faktų toli netenka įeškoti.

"Visi mes gerai prisimename 1904 metus, spaudos atgavimo metus. Nėra abejonės, kad Amerikos lietuvių buvo nudžiuginanti tuo įvykiu. Jie ėmė rūpintis išleidimu vadovėlių ir rinkimu auku tam tikslui, pasi-naudodami 40 metų sukaktuvėm nuo pradžios mūsų išėvijos Amerikoje.

"Iškilo 1905 m. revoliucija Maskolijoje. Kas pirmas atsi-liepė su aukomis, ar ne Amerikos lietuvių? Į tą pirmiausia atsišaukta, ar ne į Amerikos lietuvių? Pasipylė aukos, susiorganizavo kankiniams šelpti komitetai ir fondai. Dirbta išėvijoje tėvynėje ir joje gyvenantiems broliams.

"Užgimė klausimas statyti Vilniuje "Tautos Nama" — ir čia neatsiliko Amerikos lietuvių. Iš atskaitų matome, kad ne vienas pasiunčia pinigų

anonimiškai, be laiško ir pavardės — nėra savo skatikus tėvynėje ant aukuro, kad nors truputiuką prie tautiško darbo prisidėti. Ar gi tie doleriai ir centai nebuvo "amerikoniški"? "Užklauskime, kame čia nuoseklumas? Duokite mums tiek ir tiek, kiek tik galite, o mes jums nieko neduosime. Duokite širdį, jausmą, pinigus... o mes pasišėipsime iš jūsų; gelbėkite mus visame kame, bet iš mūsų nelaukite nieko!" Keista ir skaudu!

"Ir tas apsišėikia beveik visuose mūsų santykiuose, pradėjus nuo mūsų giminių, užbailgus viešomis įstaigomis ir, galų gale, pačiais moksleiviais. Pavyzdžiui, apie Amerikos lietuvių moksleivius nė puse lūpų niekur ir niekuomet nėra prisitarę, tarsi lietuviai moksleiviai tegali būti tik Maskolijoje ir Vakariniėje Europoje; netgi nepabandė užmegsti su jais draugiškų ryšių, ar turi bent kokias savo organizacijas ir kaip jiems klojasi.

"Keli aukščiau paduoti faktai nors paviršutiniai apibūdina mūsų santykius su broliais tėvynėje. Kyla klausimas, ar tasai nenormališkumas nepasieks dar aukštesnio laipsnio, kuomet mūsų mintys ir širdys galės atšalti į brolius tėvynėje? Ar neprieis iki to, kad, mes, išėiviai, kurių daugelis ant visados su tėvynė persiskyrę, pradėsime užmiršti apie seną motinos šalį ir imsimė rūpintis savo gyvenimu čia, naujoje tėvynėje? Visa tai gali būti..."

Visa tai buvo rašyta 1910 metais. Tikrai nuostabu, kad Dr. J. Šliupo pareikšti nusiskundimai dar nėra per seni ir dabartiniems laikams. Kaip tik šiuo laiku įvairios "bendruomeniškos" grupės ne tik pasišėpia ir iš aukšto žiūri ir senesnės išėvijos atlikus ir atliekamus darbus lietuvių dirvoje ir Lietuvos išlaisvinimo srityje, bet dargi siekia tą mūsų darbą apverstį aukštyn kojom ir įsteigti čia nuosava,

"bendruomenišką" režimą ir tvarką.

O kas tik išdrįsta pakelti dragesnį balsą apgynimui senesnių amerikiečių lietuvių garbės, sumanumo, pasišventimo tėvų krašto reikalams, tą kaikurios vlikinės bendruomeniškos grupės puola visom keturiom, bandydamos nutrinti tokius neklauzadas nuo žemės paviršiaus.

Taip elgdamiesi jie, ilgainiai, pakens kam kitam, tik patys sau.

Pavasaris

Nupliko jau visi laukai. Vanduo vagas nuo kalno graužia.

Upeliai, upės, ežerai Žiemos nukaltą tiltą laužia.

Linksmi šypsdamos gamta Per sapną regi metų rytą, Apdrungo oras ir nušvito — Saulutė juokiasi karšta...

Zaliuoja pievos ir laukai, Pražydo girių žibutė, Gelsvi purienų burbulai Ant balų pupso pasipūtė.

Zibuoklės kvepia ant kalnų. Lajoja, krūmija avietės; Iš žemės lenda susirietęs Ir apynus tarp kulinų.

Iš tolo sodai jau baltuoja. Ir kas tik gyvas, kaip matali, Tą oro atmainą pajuto. Atskrido pėmpės ir gandrai Kalenti lizduose sukruoto.

Aukštai iškilęs vieversys Pareiškė: šalčiai jau praslijo. Išgirdęs paukščių tai burys Giedot į girią susirinko.

Sulaukęs sau dienų linksmų, Piemuo į lauką bandą gena. Ir pasirusęs art laukų, Artojas taisos arklą sena. Margalis.

Televizija Vakarų Vokietijos Miesiuose

Televizija dar nėra išsiplatinusi vakarinėje Vokietijoje. Iš didesnių jos miestų, Dusseldorf turi 1,700 aparatų, Frankfurtas 1,423, Koelnas 1,123 Dortmund 1,919, o Hamburgas tik 827.

Į klana puolęs, sausas nekelsi.

Mokslo Kampelis

Juodalksnio Ypatybės

Sekdami gamtos pasikėtimus metų bėgy, mes pastebėsimė, kad kiekviena medžių rūšis, su besikeičiančiom metų dalim, savaip pasireiškia. Štai, įmkim juodalksnį: kai su beabundantiomis pavasario garšais — pirmąja vyturio daina, upeliai jau pasiliuosavo nuo slėgiarčios, ledinės naštos, putodami ir šniokšdami šią žiemos dangą sutrupino, sutirpdė savo atšilusioj srovėj, purienos geltonais žiedais apkaikė pievas, kur pėmpė sveikina su ankstyvu pavasariu: "gyvi", pažvelkime į dunksančią mišką ir, tarp visų medžių rūšių mums kris į akis vis labiau ir labiau ryškėjantis juodalksnynų rausvumas. Jį galima palyginti prieš užtekančios saulės žarai, kuri vis rausvėja, šviesėja, bebėrkstant. Juodalksnynų atspalvis (koloritas), prieš išskleidžiant jiems savo raudonai žalsvą pumpurus, įgauna savotišką rausvumą panašų saulės spindulio rausvumui suskaidyto laumės juostoj. Stebiesi ir gėriesi šia nepaprasta spalva!

Sūdavos krašte ir šiaip vietomis Lietuvoj, juodalksnį sutiksime dažnai miške, raištuose, prie upelių, grioviuose, bet niekur jis nėra toks įpūdingas, toks savotiškai visam kraštui davęs savo rausvai žalsvą atspalvį, kaip Sakių apskirtyje, ten užnoviečių (zanavykų) krašte, jo tikrojoj tėvynėje.

Čia, kaip tik akis užmeta, plačioj lygumoj pastebėsime juodalksnį visur; juodalksnynuose paskendusį veik kiekviena sodyba, kurių raudoni stiegių ir malksnų ar skiedrų, raudonai dažyti stogai taip imantriai derinasi su rausvąja juodalksnynų spalva, jais apaugę upelių pakrauisėkrantai, kelių grioviai, soželkos... Vėliau, vasaros laiku, visa tai pavirsta tamsiai blizgančia, akis veriančia žaluma.

Mėgau Sūdavos krašto tas tylias, ramias, mėnulio apšviestas vėlaus vakaro vasaros naktis, kuomet dangus ir žemė junglas į vieną tylią maldą, spalvas, keistų, užburtų vilionių, dingstančias upelio ūkuos su tolumos vakaro daina. Ankstieji rytmečiai čia buvo pilni sodrumo, rasos, dažnai ūkuos paskendė. Bet kas šiais pat metais birželio mėnesį patekau apie Žiežmarius ir kur tai kaime tarp miškų apsinakvojau, rytą pabudęs pasijutau esąs pasakų karalystėje: paukščių daina ir visa gamta skambėjo, virpėjo ir visa aplinkuma skendo kokioj tai skaidriai žydrioj spalvoj, šilko ūkuose, jaučiausi esąs užburtas...

Geologai apskaičiavo, kad visos žemės upės per metus nugabena į vandenynus 400.000.000 tonų druskos.

Tik 3 Žmonės Aišjo Operos Paklausyt

Stockholmo Karališkoji Opera neįvykdė naujos švedų kompozitoriū Kurto Atterbergo operos antrąjį vaidinimą, nes tik trys žmonės buvo nupirkę į tą spektaklį bilietus. Direkcija įsakė uždangos nekelti ir trims pasiryželiams sugražinti pinigus.

Panašus įvykis Švedijoje buvo tik prieš 30 metų.

Skirtumas

— Ar tau ne gėda vaikščioti gatvėmis apsvilkus senu, nutrintu paltu?

— Kodėl aš turiu gėdintis? Juk tas paltas nėra mano, o tik paskolintas.

Kas turi silpną širdį, tas neturi lipsti į kalnus augščiau, negu 5,000 pėdų.

Linksmų Velykų Švenčių

LAI SIOS PAVASARIO ŠVENTĖS — VELYKOS
BŪNA KOLINKSMIAUSIOS VISIEMS
CHICAGOS LIETUVIAMS.

ADV. A. OLIS
SANITARY DISTRICT TRUSTYSŲ
PREZIDENTAS
CHICAGO, ILLINOIS

Sveikiname Visus Chicagos Lietuvius Pavasario Šventesė--Velykose

Visiems mūsų tautiečiams Linkime Linksmiausių Pavasario Švenčių. Savųjų protėvių ipročiu mes minime tą šventę iškilmingai ir gražioje nuotaikoje. Tos šventės suartina mus, sujungia arčiau su tolima praeitimi, gaidvindamos mumyse troškimą palaikyt ir stiprinti kas yra geresnio lietuviuose.

"IŠ PRAEITIES TAVO SŪNŪS TE STIPRYBĖ SEMIA."

Taip, šios šventės atneša daug malonių prisiminimų, daug džiaugsmo ir vilčių. Pavasaryje pabunda iš miego gamta ir meilios saulutės šviečiama atgimsta, sužaliuoja laukai, pievos ir miškai — prasideda naujas gyvenimas. Tai yra graži Pavasario Šventė, kuri savaime sustiprina viltį į Laisvės Prisikėlimą į Lietuvos išlaisvinimą iš tamsybių vergijos.

Pivaronas Baking Co.

ALGIRDAS ir LENARD PIVARONAI, Savininkai

Kepejai Lietuviškos Ruginės Duonos "The Winner" ir Kvietinės Duonos

4622 So. Marshfield Ave.

Chicago, Illinois

Kaip Maskva Užkorė Pavergtam Lietuvos Kraštui 'Liaudies Vyriausybe' Su Paleckiu

"Liaudies Vyriausybės" Sudarymo Kaikurios Aplinkybės

Nuo pat pradžios Lietuvos valstybės okupacijos bolševikų propaganda, penktosios kolonos vakarų valstybėse padedama, be atvangos įtaigoja vakarų opiniją, kad Lietuvos liaudis, išsilaisvinusi iš buržuazijos vergijos, pastatė savo vyriausybę, kad ši liaudis per savo laisvais demokratiškiausiais rinkimais išrinktus atstovus paprašė Sovietų Sąjungą priimti Lietuvą į sovietinių respublikų šeimą. Šis melas savo atkaklumą gali kaiti suklaidinti. Todėl norėčiau nušviesti Paleckio vyriausybės sudarymo kaikurios aplinkybės.

Paleckio vyriausybė buvo sudaryta 1940 m. birželio 16-17 naktį. 1939 m. spalio mėn. ir 1940 m. birželio mėn. tragiškiausi įvykiai, kurių padarinys buvo Lietuvos valstybės suverenumo vykdymo nutraukimas, aiškiai byloja, kad Paleckio vyriausybė buvo ne Lietuvos suverenumo galias vykdytoju, bet okupuoto smurto padarinys.

Tiesa, Lietuvos ir kitų dviejų Pabaltijo valstybių okupacija sovietų vyriausybė stengėsi bent išoriniai pridengti legalumo skraiste. Sovietai buvo iš anksto numatė panaudoti augščiausius tu valstybių konstitucinius organus. Lietuvos respublikos prezidento pasiūlymas ir užsienio jiems šiek tiek supainiojo kortas, ir jie stengėsi per atsistatydinusių ministrų pirmininką A. Merkį gražinti A. Smetoną iš užsienio.

Toms pastangoms nedavus rezultatų, sovietai buvo priversti panaudoti A. Merkį. Bet Pozdniakovas su savo dideliu štabu buvo gerai išstudijavęs Lietuvos valstybės konstituciją ir žinojo, kad Merkys turi įgaliojimus pavaduoti respublikos prezidentą tik konstitucijos 71 str. tvarka ir neturi teisės sudarviti naujos vyriausybės.

Kad Merkys įgytų pilną Respublikos Prezidento galia (Konstitucijos 72 str.), reikia kaip nors prezidentą atstatydinti. Dėl to birželio 16 d. rytą Pozdniakovas inspirojama vyriausybė paskelbė komunikata, kuriuo prezidentas paskelbtas atsistatydinusių.

Tokiu būdu Merkys Kremliaus intervencija įgijo "pilna respublikos prezidento galia" (konstitucijos 72 str.) Nereikia aiškinti, kad ši okupanto prievarta sudaryta padėtis neturi jokio teisinio pagrindo. Lietuvos konstitucijoje nėra nuostata, kuris suteiktų ministrui pirmininkui ar ministrui tarybai teisę atstatyti respublikos prezidentą. Atvirkščiai, respublikos prezidentas turi teisę atleisti ministrų pirmininką. Jo pavaduotoja ir kitus ministrus (konstitucijos 97 str.)

Dar 1940 m. birželio 14 d. atsistatydino Merkio vyriausybę. Parenkant naują kandidatą į ministrus pirmininkus, buvo sustota ties gen. Raštikio kandidatūra. Apie tai tuoiau buvo painformuota delegacija Maskvoje, bet birželio 14-15 d. Urbšvoje telefonu pranešė, kad Sovietų vyriausybė Raštikio kandidatūra į ministro pirmininko vietą laiko nepriimtina.

Po to pasidarė aišku, kad bet kuri mums priimtina kandidatūra sovietų bus atmetama. Dėl to buvo nusistatyta daugiau kandidatų nesūlyti ir laukti tolimesnių įvykių raidos. Taip belaukiant praėjo birželio 15-16 d. Birželio 16-17 d. naktį apie

3 valandą į Ministrų Tarybą paskambino Pozdniakovas, teiraudamasis ministro pirmininko. Merkys trumpai pasitaręs su kitais ministrais, paėmė telefono ragelį.

Jau po pirmų pasisveikinimo žodžių Merkys paprašė pieštuko ir bloknoto. Tuojau pamatė, kad jis pagal Pozdniakovo diktatą rašo naujos vyriausybės sudėtį. Šis naujas Pozdniakovo diktatas visus smarkiai sukrėtė. Siek tiek atsipeikėję, pradėjome žiūrėti Pozdniakovo padiktuotos vyriausybės sudėtį.

Visi ministrų kandidatai mažiau ar daugiau buvo žinomi asmenys, išskiriant Zemės ūkio ministro kandidatą Mickį, kurio niekas iš esamų žmonių nepažinojo. Tuojau paskambinau prof. Jurguii Krikščiuoniui. Jis ilgą laiką dirbdamas Zemės ūkio Akademijoje, turėjo pažinti ir agr. Mickį. Po keliolikos minučių prof. Krikščiuonas jau buvo Ministrų Taryboje ir pasakojo apie Mickį. Jo žodžiais Mickis yra baigęs Zemės ūkio Technikuma Dotnuvoje, ligūistų ambicijų ir labai ribotų gabumų žmogus.

Agronomų tarpe jis jau seniai laikomas Stalino tikėjimo išpažintoju. Krikščiuonas patarė daryti žygiu, kad Mickio kandidatūra būtų pakeista kita, ir pasiūlė agr. Vazalinską, tai pat komunistuojantį "Sis", sakė profesorius, "bent sugebės suprasti ir įvertinti savo veiksmus, o Mickis bus tik aklas į rankis bolševikų rankose". Merkys tuojau paskambino Pozdniakovui ir pranešė jam, kad Mickio kandidatūra nepriimtina, ir pasiūlė ją pakeisti Vazalinsko kandidatūra. Pozdniakovas atsakė, kad kandidatai gali būti keičiami tik Maskvos sutikimu. Tokiam atsklausimui jis neturįs laiko, pagaliau ir prasmės nematas. Naują vyriausybės sudėtį tuojau turinti būti patvirtinta ir jos sudarymo aktai dar šiandien paskelbti "Vyriausybės Žiniose". Merkiui toliau insistuojant dėl Mickio kandidatūros nepriimtimumo, Pozdniakovas pakeltų tonu pareiškęs, kad reikalas esąs baigtas ir tolimesni pasikalbėjimai neturi prasmės. Ta pačia birželio 17 dieną Merkys "pasirašė" naujos "Lietuvos vyriausybės" sudarymo aktus ir paskelbė juos "Vyriausybės Žiniose", kaip buvo Pozdniakovas isakęta.

Ne tik atsistatydinusių Merkio vyriausybė buvo išprieivartauta, priveritaujama buvo ir Kremliaus pastatytoji vyriausybė. Naujoji vyriausybė nors ir stengėsi dangstyti legalumo skraiste, bet praktiškai jau vadovavosi ne Lietuvos konstitucija ir istatymais, bet Kremliaus direktivomis. Kad toji "vyriausybė" nuo Maskvos direktivų nenukryptų, buvo pastatyti du akvlūs sargai—Pozdniakovas ir Dekanozovas. Pirmasis naujos "vyriausybės" darbo posėdis įvyko birželio 17 d. vakara. Pradžioje jam pirmininkavo Paleckis. Be kitų

buvo sustota ties gen. Raštikio kandidatūra. Apie tai tuoiau buvo painformuota delegacija Maskvoje, bet birželio 14-15 d. Urbšvoje telefonu pranešė, kad Sovietų vyriausybė Raštikio kandidatūra į ministro pirmininko vietą laiko nepriimtina. Po to pasidarė aišku, kad bet kuri mums priimtina kandidatūra sovietų bus atmetama. Dėl to buvo nusistatyta daugiau kandidatų nesūlyti ir laukti tolimesnių įvykių raidos. Taip belaukiant praėjo birželio 15-16 d. Birželio 16-17 d. naktį apie

sužlugdytų visa Lietuvos ūkį. Visi šie trys klausimai balsų dauguma buvo atidėti reaprėžtam laikui. Po balsavimo žodžių paprašė naujos bolševikų sukurtos sveikatos ministerijos valdytojas Koganas. Jis atvirai pareiškė, kad čia pasakytos gražios, įtikinančios kalbos, de- ja, neturincios jokios reikšmės. Iyvkisją taip, kaip pasakysias Pozdniakovas, kuris čia svarytais klausimais jau esąs pasisakęs, tad nebuvę jokios prasmės čia ginčytis ir balsuoti. Iš tikrųjų ta pat naktį apie 4 val. man paskambino Paleckis ir paprašė tuojau atvykti į prezidentūrą. Ten jis įsakė parašyti raštus: užsienio reikalų ministeriui—perduoti sienų apsauga sovietų pasienio korpusui ir finansų ministeriui—leisti pinigų apyvartoje kursuot rusų rubliui, laikant litą lygų 90 kapeikiu. Visa tai turėjo būti padaryta vakarykščio Ministrų Tarybos nutarimo forma. Nus-tebės pareiškiau Paleckiu, kad aš tai negalėsiu padaryti, nes tokių nutarimų nebuvo. Net jei ir būtų buvę tati nutarta, vis-tiek nebūtų galima įvykdyti, nes tokie nutarimai yra prieš-šingi Piniginio Vieneto ir Sienos Apsaugos įstatymams. Kon-kordatas vidaus teisės atžvilgiu turi įstatymo galią, ir jo tokia forma, kuri vakar buvo pasiū-lyta, nutraukti negalima. Jeigu būtų tokie nutarimai, jie tegalėtų sudaryti pagrindą atitin-kamu įstatymų projektams pa-ruošti. Po šių paaiškinimų Pa-leckis suerzintu tonu pareiškė man, kad tai esą Pozdniakovo reikalavimai, kurie be jokių iš-sisukinėjimų turi būti įvykdyti. Iš Paleckio laikyenos ir tono supratau, kad nėra prasmės to- liau ginčytis. Čia pat sumečiau pasimatyti su prof. V. Krėve, kuris, Paleckiu pagal Lietuvos Valstybės Konstitucija automa-tiškai tapus "respublikos pre- zidentu," jau birželio 17 d. va- kara formaliai buvo perėmęs ministerio pirmininko pareigas. Iš prezidentūros rūmu tiesiog nuvukau į Vydūno Alėją, kur tuo laiku gyveno Krėvė. Jam išdėsciau savo pasikalbėjimą su Paleckiu. Krėvė išklaucė mano pranešimą dideliu susirūpinimu ir prašė tais reikalais nieko nedaryti. Žadėdama išsiaiškinti su Paleckiu, o jei būtų rei- kalas, ir su Pozdniakovu.

Čia išdėstyti faktai ir ypač ta aplinkybė, kad visa Lietuvos valstybės teritorija jau buvo stambiu sovietų kariniu jėgu okupuota, rodo, jog Lietuvos valstybės suverenumo galia oku- panto sudarvose sąlygose ne- galėjo reikštis. Jos nebuvo nė šešėlio, sudarant Paleckio "Lietuvos vyriausybę." Ji yra gry- nai svetimos, priešiškos valsty- bės prieš Lietuvos pavartoto smurto padarinys. Todėl apie tos "vyriausybės" (Iyvkis būdu ir apie tokiu pat Latvijos ir Estijos "vyriausybų") legalū- ma negali būti nė kalbos.

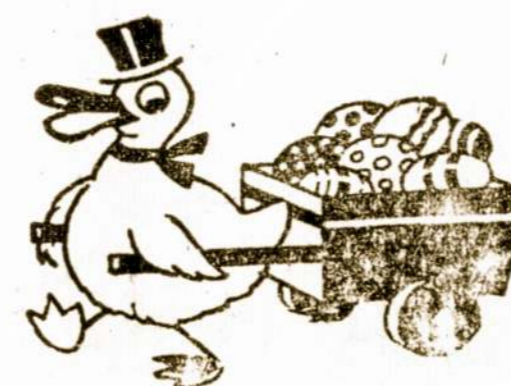
"Lietuva"

THE CABOOSE INN

5059 S. Wells St. - Chicago, Illinois
Phone LIVingston 2034

LINKSMŲ PAVASARIO ŠVENČIŲ - VELYKŲ!

SVEIKINAME SAVO DRAUGUS, KOSTURIERIUS, IR VISUS LIETUVIUS PAVASARIO SVENTĖ - VELYKOSE.

GOLD COAST INN

J. ir P. RACHUNAI, Savininkai

2525 West 71st St. - Chicago, Illinois

Vienos Neužtenka

Indijos Vyrai Nepasitenkina Viena Žmona

Indijos Delphi provincijoje šiuo metu sprendžiama, kiek žmonių gali turėti Indijos gyventojas.

Indijos dabartiniai reformatoriai siūlo įvesti vakariečių tvarką: vienam vyrui turi užtekti vienos žmonos. Bet konservatoriai, priešindami šiam pasiūlymui, nurodo, kad kiekvienas krašto vyras turi pats apsispręsti, ar nori pasitenkinti viena žmona ar jam reikia

lingos ju net kelios, jei, žinoma, gali jas išlaikyti.

Konservatoriai primena, kad vakaruose nors oficialiai vyrai turi tik vieną žmoną, bet turtingesnieji beveik visi turi dar meilužes arba vadinamas drauges. Ar šiuo atveju nėra geresnis būdas leisti turėti dvi ar tris žmonas ir apsisaugoti nuo vakaruose taip paplitusių skirbybų, skandalų ir šeimyninių nesupratimų.

Indijoje, kur visad viešpatavo daugpatystė, perskyros visai nebuvo žinomos ir vyrai nuo amžių patys, be įstatymų pagalbos, sugebėdavo apsispręsti, kiek jiems žmonių reikėdavo. Vakariečių tvarka, girdi, atneš-

tų tik galvosukius, vargą ir nesantaikas.

Lietuva yra gražus kraštas, nors ir nelabai turtingas. Jos kaimynai: maskoliai, vokiečiai, lenkai ir kiti puolė prie jos,

tikrindami, jog jie ta daro tik dėl "meilės", o ne dėl turto.

Bet kada pagriebdavo tą gražią, kaip skaisčia mergaitę Lietuvą, tai iš jos padarydavo tikrai vergę...

LINKSMŲ PAVASARIO ŠVENČIŲ - VELYKŲ!

LINKSMŲ PAVASARIO SVENCŲ - VELYKŲ
LINKIME VISIEMS SAVO DRAUGAMS
IR KOSTUMIERIAMS.

FRANK BASTIS

SAVININKAS

LAKESIDE REZORTO

PEWAUKEE, WISCONSIN

Linksmų Velykų Švenčių

Linksmų Velykų Švenčių Linkime Visiems Lietuviams

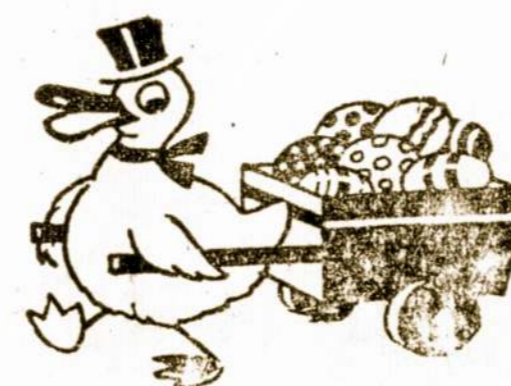
ANTHONY H. KASPER, Sav.

THE CABOOSE INN

5059 S. Wells St. - Chicago, Illinois
Phone LIVingston 2034

LINKSMŲ PAVASARIO ŠVENČIŲ - VELYKŲ!

SVEIKINAME SAVO DRAUGUS, KOSTURIERIUS, IR VISUS LIETUVIUS PAVASARIO SVENTĖ - VELYKOSE.

GOLD COAST INN

J. ir P. RACHUNAI, Savininkai

2525 West 71st St. - Chicago, Illinois

LINKSMŲ PAVASARIO ŠVENČIŲ - VELYKŲ!

PROGRESS Furniture Co. Krautuvės

Vedėjai, Direktorai ir Visi Darbuotojai

SVEIKINAME SAVO DRAUGUS, KOSTURIERIUS

IR VISUS LIETUVIUS PAVASARIO SVENTĖ - VELYKOSE.

PROGRESS FURNITURE CO. INC.

Krautuvės vedėjai ir pardavėjai:

J. KALDINSKAS, BROLIAI J. ir S. KRUKAI, V. DZENKAUSKAS, J. MISKUS.

4181-83 ARCHER AVENUE

Tel. LAFayette 3-3171